

**ΕΘΝΟΛΙΕΤΙΚΗ**

# **ΕΚΦΡΑΞΗ**

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ

ΙΟΥΛΗΣ 2008

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 261

ΤΙΜΗ €1

ΤΙΜΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗΣ €2

ΟΧΙ ΣΤΟΝ  
ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ  
ΝΑΙ ΣΤΗΝ  
ΕΠΑΝΕΝΩΣΗ  
MİLLİYETÇİLİĞE  
HAYIR  
YENİDEN  
BİRLEŞMEYE EVET

# **ΧΡΙΣΤΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΛΑΤ ΜΠΟΡΟΥΝ HRİSTOFYAS VE TALAT YARABİLİR**



**ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ  
ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ**  
Οι καπιταλιστές  
χάνουν τον έλεγχο

ΣΕΛΙΔΑ 4

**Birleşik  
Federal  
Kıbrıs İçin  
Son Şans..!**

**Muhittin Özsağlam**

Sayfa -9-

# Να μην περάσει το 65ωρο

**Ε**νώ η παγκόσμια οικονομία περνά μια από τις βαθέστερες κρίσεις των τελευταίων δεκαετιών, με ορατό τον κίνδυνο κατάρρευσης του χρηματοπιστωτικού συστήματος και ενώ η Ευρώπη μαστίζεται από την ακρίβεια, την ανεργία και τον κοινωνικό αποκλεισμό, η Ευρωπαϊκή Ένωση συνεχίζει ακάθεκτη την πορεία του νεο-φιλελευθερισμού, με πρόσφατο παράδειγμα την πολύ σημαντική εξέλιξη η οποία αφορά τη θεσμοθέτηση οδηγίας για το χρόνο εργασίας.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καλωσόρισε την απόφαση που ελήφθη στο Συμβούλιο Υπουργών της Ε.Ε. στις 10 Ιουλίου 2008 και παροτρύνει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να υπερψηφίσει αυτή την οδηγία. Όπως αναφέρει στην ανακοίνωσή της η Ευρωπαϊκή Επιτροπή: «Η νέα τροποποιημένη οδηγία αποτελεί ένα σημαντικό βήμα μπροστά για τους Ευρωπαίους εργάτες και ενδυναμώνει τον κοινωνικό διάλογο. Αποδεικνύεται με αυτή την απόφαση ότι το flexibility (ευελξία και ασφάλεια στην αγορά εργασίας) μπορεί να τεθεί σε εφαρμογή».

Είναι κάπως παράδοξο φυσικά, το γεγονός ότι αν και σε αυτή την ανακοίνωση της Ε.Ε. η νέα οδηγία παρουσιάζεται σαν βήμα μπροστά για τους εργάτες και έχει δεχτεί πολύ θετικά σχόλια από τις εργοδοτικές οργανώσεις, το ίδιο δεν ισχύει και για τα εργατικά συνδικάτα τα οποία έχουν αντιπαθεί σφοδρά στο νέο μέτρο για θέματα εργασίας και απασχόλησης στην Ε.Ε. Τα κύρια σημεία της νέας οδηγίας της Ε.Ε. για το χρόνο εργασίας είναι τα ακόλουθα:

- Διάκριση μεταξύ «ενεργού» και

«παθητικού» on-call χρόνου εργασίας. Μόνο το «ενεργές» on call θα μετρά ως χρόνος εργασίας.

- Ο «παθητικός» on-call χρόνος μπορεί να θεωρηθεί ως χρόνος εργασίας μόνο μέσω εθνικής νομοθεσίας ή μετά από συμφωνία των κοινωνικών εταίρων.

- Θεωρητικά ο μέγιστος χρόνος εργασίας παραμένει στις 48 ώρες, αλλά κάποιος εργάτης από μόνος του έχει το δικαίωμα να εξαιρεθεί από το ανώτατο όριο.



- Το νέο ανώτατο όριο στις ώρες εργασίας ανά εβδομάδα είναι 60 ώρες και 65 ώρες αν το «παθητικό» on-call μετρά ως χρόνος εργασίας.

- Αυτά τα νέα ανώτατα όρια των 60 και 65 ωρών εργασίας «προστατεύουν» μόνο τους εργάτες που εργοδοτούνται από τον ίδιο εργοδότη για πάνω από 10 εβδομάδες.

- Θεωρητικά υπάρχουν κάποιες ασφαλιστικές δικλείδες για τους εργάτες που επιθυμούν να εξαιρεθούν από το 48ωρο: να μην γίνεται η συμφωνία για την εξαίρεση τον πρώτο μήνα εργασίας, να μην υπάρχει θεματοποίηση σε όσους εργάτες ανησυχούν για υπογράψουν συμφωνία εξαίρεσης και οι εργοδότες είναι υποχρεωμένοι να

τηρούν στοιχεία για τις ώρες εργασίας των εργατών που έχουν συνάψει ιδιωτική συμφωνία εξαίρεσης.

Η αντιπροσωπεία της Ε.Ε. στην Κύπρο φαίνεται ότι έχει θορυβηθεί από τις αντιδράσεις και συζητήσεις γύρω από αυτό το θέμα και αναγκάστηκε να εκδώσει διευκρινιστική ανακοίνωση όπου αναφέρεται ότι: «Το ανώτατο όριο στις ώρες εργασίας παραμένει στις 48 ώρες εκτός αν εγκριθεί σχετική νομοθεσία από τη Βουλή ή μετά από συμφωνία των κοινωνικών εταίρων».



Τα εργατικά συνδικάτα στην Κύπρο έχουν αντιληφθεί τι κρύβεται πίσω από αυτή τη νέα οδηγία για το χρόνο εργασίας και έχουν αντιδράσει άμεσα και έντονα απορρίπτοντας την ολοκληρωτικά, εν αντιθέσει με τις εργοδοτικές οργανώσεις που την έχουν καλωσορίσει. Όπως έχει αναφέρει κάποιος πολιτικός αναλυτής στα κυπριακά μέσα ενημέρωσης πρόσφατα, αυτή η οδηγία της Ε.Ε. μάς φέρνει πίσω στον εργατικό μεσαίωνα. Τη στιγμή που χρειάζεται να μειωθεί ο χρόνος εργασίας κάτω από τις 40 ώρες, στο 35ωρο ή και πιο κάτω για να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της ανεργίας στην Ευρώπη, η Ε.Ε. ακολουθεί εντελώς αντίθετη κατεύθυνση. Η νέα οδηγία για το χρόνο

εργασίας αποτελεί ένα μέτρο που διχάζει τους εργάτες, τους σπρώχνει εκτός συνδικάτων και παρέχει ένα εκβιαστικό όπλο στους εργοδότες. Αν κάποιος εργάτης αρνηθεί να υπογράψει τη συμφωνία εξαίρεσης τότε οι εργοδότες μπορούν να το χρησιμοποιήσουν εναντίον του, ιδίως σε συνθήκες μεγάλης ανεργίας. Επίσης αυτό το μέτρο μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν μοχλός πίεσης για πιο χαμηλούς μισθούς αφού το εισόδημα των εργατών, θα υποστηρίξουν οι εργοδότες, μπορεί να συμπληρωθεί με υπερωρίες.

Αυτή η οδηγία αποτελεί ένα επικίνδυνο βήμα της Ε.Ε. στο δρόμο του νεο-φιλελευθερισμού, στην ελαστικοποίηση της αγοράς εργασίας, στην ανασφάλεια των εργασιακών σχέσεων εναντίον των εργαζομένων και ένα κτύπημα ενάντια στα εργατικά συνδικάτα. Όπως έχει αναφέρει ένας σημαντικός Μαρξιστής πολιτικός αναλυτής: «Η πορεία προς την ευρωπαϊκή ενοποίηση αποτελεί ταυτόχρονα και πεδίο ταξικής πάλης» (Andreas Bieler, University of Nottingham). Η νέα οδηγία της Ε.Ε. για το χρόνο εργασίας αποτελεί ένα κλασικό παράδειγμα αντικειμένου ταξικής αντιπαράθεσης. Τα ευρωπαϊκά συνδικάτα και το αριστερό κίνημα στην Ευρώπη πρέπει να οργανώσουν μια συντονισμένη καμπάνια εναντίον της νέας αντι-εργατικής οδηγίας της Ε.Ε. Στην Κύπρο τα συνδικάτα έχουν ήδη αντιδράσει αλλά η δυνατότητα να περάσει η οδηγία με εθνική νομοθεσία μέσω της Βουλής παραμένει. Οι κίνδυνοι και οι επιπτώσεις αυτής της οδηγίας πρέπει να αναδειχθούν και το κυπριακό εργατικό κίνημα πρέπει να πρωτοστατήσει ώστε να μην περάσει το 65ωρο.

**Παναγιώτης Παλλίνης**

**Η** απόρριψη του σχεδίου Ανάν το 2004 από τους Ε/Κύπριους και η πολιτική αθλιότητα των τροποφορών του «Όχι» που ακολούθησε, οδήγησαν το Κυπριακό ακόμη πιο κοντά στη διχοτόμηση. Η αμφισβήτηση της διζωνικής, δικαιοτικής ομοσπονδίας με την επίκληση διάφορων τεχνασμάτων από το ε/κ απορριπτικό μέτωπο, πρωτοστατούντος μάλιστα του τέως προέδρου, μεγάλωσε περαιτέρω το χάσμα απόψεων ανάμεσα στις ηγεσίες των δυο κοινοτήτων. Ταυτόχρονα, η στήριξη που έδινε το ΑΚΕΛ στην πολιτική Παπαδόπουλου έσπρωχνε στην απογοήτευση τη συντριπτική πλειοψηφία των Τ/Κυπρίων που έβλεπαν πως η επιτυχία τους να απομακρύνουν τον Ντενκτάς κινδύνευε να εξανεμιστεί από τη στάση της ε/κυπριακής πολιτικής. Το αρνητικό αυτό σκηνικό ανατράπηκε μέσα από το αποτέλεσμα των πρόσφατων προεδρικών εκλογών. Η εκλογή Χριστόφια στην προεδρία δημοιόργησε νέες προσδοκίες για την προοπτική λύσης, ανάμεσα και στις δυο κοινότητες.

Οι πρόσφατες συναντήσεις Χριστόφια – Ταλάτ φαίνεται να οδηγούν σε απευθείας διαπραγματεύσεις, παρά τους περιορισμούς και τα εμπόδια που παρεμβάλλονται. Ο μεν Χριστόφιας έχει να

## Χριστόφιας και Ταλάτ μπορούν

αντιμετωπίσει όσους από τους Ε/Κύπριους πολιτικούς «ανησυχούν» μπροστά στο ενδεχόμενο μιας ομοσπονδιακής λύσης και ασχολούνται νυχθημερόν με την ερμηνεία λέξεων και όρων. Ο δε Ταλάτ, έχει απέναντί



του τους αντίστοιχους Τ/Κύπριους εθνικιστές, αλλά και την ασαφή κατάσταση στην Τουρκία με τη σύγκρουση Ερντογάν και στρατηγών.

Η σύσταση των τεχνικών επιτροπών και των ομάδων εργασίας αυτή τη φορά δεν μπορεί να αποτελέσει το άλλοθι μιας παρελκυστικής πολιτικής με συναντήσεις επί συναντήσεων (βλέπε Τζιωνής-Περτέβ) σε σιλ

μυστικών υπηρεσιών και αποτέλεσμα μηδέν. Όσο επιμένουν ή απατούν ότι αυτές οι επιτροπές περίπου θα προτοιμάσουν τη λύση της ομοσπονδίας «με το σωστό περιεχόμενο» και μετά οι δυο ηγέτες απλώς θα την επικ



υρώσουν, είναι γιατί φοβούνται τις εξελίξεις και την προοπτική να χαθεί το στάτους κβο και μαζί του το έδαφος για κάθε ειδικό πατριωτισμό.

Η βάση της διαπραγμάτευσης και της λύσης του Κυπριακού είναι η διζωνική δικαιοτική ομοσπονδία, συμφωνημένη εδώ και πάρα πολλά χρόνια, ακόμη και στην 8η Ιουλίου που οι ίδιοι «ανησυχούντες» τόσο πολύ την επικα

λούνται... αφού την υπέγραψε ο Παπαδόπουλος. Αν ο Χριστόφιας είναι αποφασισμένος να προχωρήσει πρέπει πρώτα απ' όλα να απαλλαγεί από τις μεμψιμοιρίες των απορριπτικών συμμάχων και να κερδίσει τη στήριξη του κόσμου σ' αυτό που επιδιώκει. Για πρώτη φορά στην ιστορία του Κυπριακού δυο αριστεροί ηγέτες, από την ε/κυπριακή και την τ/κυπριακή κοινότητα, καλούνται ως άμεσοι συνομιλητές να καταλήξουν σε συμφωνημένη λύση. Οι Ε/Κύπριοι και οι Τ/Κύπριοι εργαζόμενοι δεν έχουν τίποτε να χωρίσουν μεταξύ τους, αντίθετα είναι πολλά αυτά που τους ενώνουν. Χριστόφιας και Ταλάτ καλούνται να συμπεριφερθούν όχι σαν ηγέτες διαφορετικών εθνοτήτων, αλλά ως εκπρόσωποι των κοινών συμφερόντων Ε/κυπρίων και Τ/Κυπρίων εργαζομένων. Σ' αυτούς πρέπει να δείξουν εμπιστοσύνη, σ' αυτούς πρέπει να στηριχθούν για να ξεπεραστούν τα εμπόδια προς τη λύση. Γιατί μόνο μια συμφωνημένη λύση ανάμεσα στις δυο κοινότητες, έχοντας ως προϋπόθεση την ισχυρή στήριξη του κυπριακού εργατικού κινήματος, είναι δυνατό να κερδίσει την υποστήριξη από δυνάμεις τόσο στην Τουρκία και την Ελλάδα, όσο και διεθνώς, ώστε να είναι βιώσιμη και ανθεκτική σε κάθε είδους πιέσεις.

**Γ.Κ.**



## ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

### Θέατρο του παράλογου

Δεν μιλούμε για την κατάρρευση της στέγης του δημοτικού θεάτρου αλλά για την κατάρρευση κάθε λογικής από τους αρχηγούς ή εκπροσώπους των ελληνοκυπριακών κομμάτων και κύρια αυτών της συμπολίτευσης. Σε συνέντευξη του ο Ταλάτ στον «Πολίτη» της Κυριακής 16/6/08 έδωσε κάποιες διευκρινίσεις για το ζήτημα της παρθενόγενεσης, ένα ζήτημα που απασχολεί εδώ και μήνες μέχρι σημείου παροξυσμού την πολιτική μας ηγεσία. Είπε ο Ταλάτ ότι όταν μιλούσε για παρθενόγενεση δεν εννοούσε ότι το κράτος που θα προκύψει με τη λύση θα πρέπει να κάνει αίτηση για επανένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή στα Ηνωμένα Έθνη αλλά έχει να κάνει με το περιεχόμενο του νέου κράτους και βγήκαν εν συγχωρία ως συνήθως όλα τα κόμματα –όπως μας συνήθισαν τα τελευταία 5 χρόνια επί διακυβέρνησης Τάσσου- να τα ψάλλουν στν Ταλάτ ότι πρέπει να ξεκαθαρίσει τη θέση του.

Τι άλλο όμως από ξεκαθάρισμα έκανε ο Ταλάτ στον «Πολίτη»; Ή μήπως οι πολιτικοί μας έχουν χάσει κάθε επαφή με τη λογική και την πραγματικότητα ή ο πατριωτικός τους μανδύας τους έχει τυφλώσει παντελώς.

### Οι αποκλεισμοί δεν είναι λύση

Η αποβολή του Κώστα Σημίτη πρώην προέδρου του ΠΑΣΟΚ και πρώην πρωθυπουργού, με προσωπικό διάταγμα από τον Γιώργο Παπανδρέου έφερε ξανά το ΠΑΣΟΚ στη δίνη της εσωτερικής αντιπαράθεσης με απρόβλεπτες τις συνέπειες για την πορεία του ΠΑΣΟΚ την επόμενη περίοδο. Μια περίοδο που το ελληνικό εργατικό κίνημα έχει απόλυτη ανάγκη ένα δυνατό και αξιόμαχο εργατικό, σοσιαλιστικό κόμμα.

Αν άλλες εποχές ο Ανδρέας Παπανδρέου με την ορμή που είχε το ΠΑΣΟΚ και με το κύρος και εκτόπισμα που είχε ο ίδιος ο Ανδρέας απέβαλλε όχι μόνο στελέχη αλλά ακόμα και ολόκληρες ομάδες και κατάφερε παρά τα κόστη που είχε αυτή η πρακτική να διατηρεί τη συνοχή και το κύρος του το ΠΑΣΟΚ μέσα στην κοινωνία.

Στις σημερινές συνθήκες που το ΠΑΣΟΚ αδυνατεί να βρεί το βηματισμό του σαν αντιπολίτευση, που αδυνατεί να δώσει προοπτική και όραμα που να βγάζει από τα αδιέξοδα την ελληνική κοινωνία, η χρήση μεθόδων άλλων εποχών από το Γιώργο Παπανδρέου και η προσπάθεια του να μιμηθεί ηγέτες άλλου αναστήματος κάθε άλλο παρά μπορεί να λύσει τα προβλήματα χαμηλής δημοτικότητας που συσπειρώνει προσωπικά αλλά και το ίδιο το ΠΑΣΟΚ.

Αυτό που χρειάζεται ειδικά αυτή την περίοδο δεν είναι αποκλεισμούς αλλά ένα πρόγραμμα και πολιτική που να ενθουσιάζει και θα συσπειρώσει τις μάζες των εργαζομένων σε μια προοπτική εξόδου από τα αδιέξοδα που έχει οδηγηθεί η ελληνική κοινωνία τα τελευταία 5 χρόνια διακυβέρνησης από τον Καραμανλή και τη Νέα Δημοκρατία.

### Ταφόπλακα μιας εποχής

Ο κυπριακός λαός αφού άντεξε και έζησε τον Τάσσο για 5 ολόκληρα χρόνια, μέσα από τις πρόσφατες προεδρικές τον έστειλε στο σπίτι του ανακόπτοντας την καταστροφική πορεία που οδηγείτο η κυπριακή κοινωνία σε όλα τα επίπεδα, κυπριακό, οικονομία, κοινωνικοί θεσμοί κ.λπ.

Η κατάρρευση της στέγης του δημοτικού θεάτρου ήρθε να μας θυμίσει και να επισφραγίσει απλά ότι επί ημερών Τάσσου το καθετί που συνέβαινε, σε ό,τι αφορά κάποιο έργο, κτίσιμο, αναστήλωση ή ανακαίνιση, πάντα κρυβόταν πίσω η διαπλοκή, η μίζα και το ρουσφέτι.

Την ίδια ώρα η κατάρρευση της στέγης του δημοτικού θεάτρου μάς κάνει να ελπίζουμε ότι αποτελεί και την ταφόπλακα μιας πολιτικής και μιας εποχής η οποία έχει περάσει ανεπιστρεπτή.

Και εντυχώς που η αυλαία έκλεισε με τον πιο αναίμακτο τρόπο. Γιατί αν δεν είχαμε τύχη βουνό θα θρηνούσαμε εκατοντάδες θύματα.

# Όπως το σκοινί τον κρεμασμένο...

Σε μια απο τις πιο κακόγουστες παρομοιώσεις-του ο Λένιν είχε πει πως οι κομμουνιστές στηρίζουν τους σοσιαλδημοκράτες «όπως το σκοινί τον κρεμασμένο». Αυτή την εικόνα φέρνει σήμερα στο μυαλό η στάση των «συμπολιτευόμενων» κομμάτων και των υπολοίπων πρώην Παπαδοπουλικών απέναντι στην προσπάθεια του Δημήτρη Χριστόφια να αρχίσει συνομιλίες με τον Μεχμετ Αλη Ταλάτ.

Μετα την τελευταία συνεδρία του Εθνικού Συμβουλίου τα στρατόπεδα αρχίζουν να παίρνουν μορφή. Το σκηνικό ετοιμάζεται για μια νέα σύγκρουση του «ναι» και του «όχι». Μόνο που αυτή τη φορά, παρα τις προσπάθειες των απορριπτικών, τα πράγματα είναι πιο καθαρά, η απάτη πιο ξεκάθαρη. Ακόμα, τέσσερα χρόνια στασιμότητας οδήγησαν στην απόρριψη της πολιτικής Παπαδόπουλου και την άνοδο στην Προεδρία του Δημήτρη Χριστόφια. Αυτή τη φορά δεν έχουμε έναν πρόεδρο που να εξεπατήσει τους πάντες και να ζητήσει με δάκρυα ένα «βροντερο όχι».

Δεν είναι τυχαίο που ο Τάσσος Παπαδόπουλος προσπαθεί και πάλι να σύρει το χορό. Πιστός στον εαυτο-του, δεν παρουσιάστηκε

Αυτο δεν είναι τυχαίο. Ο Παπαδόπουλος έφτασε στη συμφωνία της 8ης του Ιουλίου κάτω από την πίεση, τόσο διεθνώς όσο και στο εσωτερικό, να δείξει κάποια πρόθεση για συνομιλίες. Όπως πάντα, έτσι και για την 8η του Ιουλίου ο Παπαδόπουλος υπέγραψε ένα κείμενο που ερμήνευε με το δικό-του αυθαίρετο τρόπο προκαλώντας την αντίδραση του Ταλάτ. Αντίθετα με την ελληνοκυπριακή προπαγάνδα, ο Ταλάτ δεν υπαναχώρησε από τη συμφωνία, απέριψε την ερμηνεία του Παπαδόπουλου γι' αυτήν. Αυτό που είπε ήταν ότι αν έτσι καταλαβαίνει ο Παπαδόπουλος τη συμφωνία, η συμφωνία δεν μπορούσε να προχωρήσει.

Ο Παπαδόπουλος και οι υποστηρικτές της πολιτικής-του έχουν μόνη θέση τις σοφιστείες για να αποφύγουν οποιαδήποτε λύση που να δίνει μερικοί της διακυβέρνησης στους Τουρκοκύπριους. Μέσα σ' αυτή τη λογική χρησιμοποιούν τους ευφημισμούς «λειτουργική λύση», «ευρωπαϊκή λύση», «διζωνική δικονομική ομοσπονδία με το σωστο περιεχόμενο» κ.λπ. Ο Παπαδόπουλος έδωσε δείγμα της λογικής-του όταν είπε πως οι λίγες παρατηρήσεις που έδωσε για το σχέδιο Αναν ουσιαστικά οδηγούσαν σε επαναδιαπραγμά-



στο Εθνικό Συμβούλιο: προτίμησε να στείλει μια επιστολή δώδεκα σελίδων για να ναρκοθετήσει το πεδίο περιφρονώντας τόσο τον Πρόεδρο όσο και ολόκληρη την πολιτική ηγεσία. Στην επιστολή-του, ούτε λίγο ούτε πολύ, κατηγορεί τον Δημήτρη Χριστόφια ότι οδηγεί το Κυπριακό σε πτωχολόγιο και επιμένει στην εφαρμογή της 8ης του Ιουλίου.

Παρόμοιες θέσεις, άνκαι με πολύ περισσότερη ασάφεια, εκφράστηκαν από τους ηγέτες της ΕΔΕΚ και του ΔΗΚΟ. Μια ασάφεια που είναι φανερό πως προέρχεται από εσωτερικές διαμάχες στα δυο κόμματα. Διαμάχες που αργά ή γρήγορα θα εκφραστούν βίαια αν η ρήξη με το ΑΚΕΛ και την κυβέρνηση γίνει πρόωπη, πριν ξεκαθαριστούν οι συνομιλίες οδηγούνται σε λύση ή όχι. Τα δυο κόμματα, αφού προσχώρησαν στην υποστήριξη Χριστόφια όταν ακόμα ήταν ζαλισμένα από την απρόσμενη πανωλεθρία-τους, δεν είναι πια σε θέση να καθορίζουν δική-τους ανεξάρτητη πολιτική, είναι αναγκασμένα να αντιδρούν σπασμωδικά σε κάθε στροφή των πολιτικών εξελίξεων.

Πιο συγκροτημένες φαίνεται να είναι οι θέσεις του Ευρωκο. Συνεχίζοντας την κριτική-του για κάθε τι που τείνει να φέρει τις συνομιλίες πιο κοντά, προσπαθεί να δώσει την πιο αρνητική δυνατή ερμηνεία στις λέξεις των ανακοινωθέντων και βλέπει τα πάντα σαν πτωχολόγιο σε σχέση με την 8η Ιουλίου. Για την 8η Ιουλίου αλλάζουν προσέγγιση: τη διαβάζουν σαν την πανάκεια που θα φέρει την τέλεια λύση.

τηψη των πάντων.

Απο την άλλη, ο Χριστόφιας δεν μπορεί να ανέχεται επέταξον τη σύμπλευση μαζί-του των κομμάτων της απόρριψης την ίδια στιγμή που τον υποσκάπτουν. Γιατί είναι φανερό πως αν δεν μπορέσει να προχωρήσει σε λύση στο Κυπριακό, ο συρφετος της απόρριψης ετοιμάζεται να τον κατασπαράξει. Τόσο με τις δηλώσεις-τους όσο και με τις επιστολές και τα έγγραφα-τους προσπαθούν να παρουσιάσουν ότι υποστηρίζουν τον Χριστόφια για να εφαρμόσει τη δική-τους πολιτική. Μια πολιτική που ο λαός εξέλεξε τον Χριστόφια για να ανατρέψει.

Την ίδια στιγμή μια άλλη μεγάλη μάχη διεξάγεται στους κόλπους του Δημοκρατικού Συναγερμού. Ο Νίκος Αναστασιάδης, συνεχίζοντας την αξιοπρόσεκτη προσπάθειά-του να απαλλάξει το κόμμα από τις πιο καθυστερημένες και τις πιο εθνικιστικές καταβολές-του, προσφέρει σαφή στήριξη στη στάση του Δημήτρη Χριστόφια στο Κυπριακό. Ο Δημοκρατικός Συναγερμος δεν πρέπει να παίρνεται σαν δεδομένος. Τυχόν αποτυχία στην προσπάθεια λύσης θα σημαίνει όχι μόνο απώλειες για το ΑΚΕΛ, αλλά και σημαντικές ανακατατάξεις μέσα στον ίδιο τον Συναγερμο. Η διολίσθηση του Συναγερμου στην παλιά, εθνικιστική-του όψη είναι μια πολύ ορατή πραγματικότητα. Τα συνθήματα και οι θέσεις του επιτελείου Κασουλίδη πριν τη δεύτερη Κυριακή μας έχουν δώσει μια γεύση...

**Θέμος Δημητρίου**

**Ο**ι Υπουργοί πέντε κρατών που απορροφούν περισσότερο από το 50% της παγκόσμιας ενέργειας, έκαναν το Σάββατο, 7 του Ιούνη, έκκληση στις πετρελαιοπαραγωγές χώρες να αυξήσουν την παραγωγή, αντιστρέφοντας έτσι τον ξέφρενο καλπασμό της τιμής του. Οι τιμές πετρελαίου κατέγραψαν την Παρασκευή 6 του Ιούνη τη μεγαλύτερη σε μια μέρα αύξηση της τιμής του που ανέβηκε κατά 11 δολάρια. Συνδεδεμένη μάλιστα με εκείνη της προηγούμενης μέρας, οδήγησε την τιμή προς τα πάνω κατά 13% μέσα σε δυο μόνο μέρες. Αυτή η πορεία της τιμής του πετρελαίου συμπύππει με την εξέλιξη οικονομικής ύφεσης στην αμερικάνικη οικονομία που τον Μάη έσπρωξε την ανεργία στις ΗΠΑ στο ψηλότερο της επίπεδο τα τελευταία 22 χρόνια. Με δέος παρακολουθεί ο υπόλοιπος κόσμος το τέλος της φιλελευθεροποίησης των αγορών κεφαλαίου, του παγκόσμιου laissez faire, χωρίς κανένας από τους μέχρι χθες ένθερμους υποστηρικτές του να μπορεί πειστικά να οριοθετήσει το βάθος της κρίσης στην οποία οδηγείται ο πλανήτης. Οι απροσδόκητοι ρυθμοί ανάπτυξης της Κίνας αλλά και της Ινδίας την τελευταία δεκαετία οδήγησαν σε αύξηση την παγκόσμια ζήτηση πετρε-

# ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ

ρών ισοτιμιών μεταξύ των διαφόρων νομισμάτων που μπήκε σε εφαρμογή από το 1971 ήδη, θα άλλαζε δραματικά τις λειτουργίες του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος. Ο κίνδυνος, που μέχρι το 1971 επωμιζόνταν τα κράτη μέσα από τη σταθερή σχέση των νομισμάτων, είχε πια ιδιωτικοποιηθεί. Οι διεθνείς συναλλαγές έγιναν επισφαλείς, αυτό που σήμερα αγοράζεις στις διεθνείς αγορές, δεν ήξερες πόσα θα το πλήρωες αύριο μέσα σε έναν κόσμο με απρόβλεπτες ισοτιμίες νομισμάτων. Όπως όμως συμβαίνει στην αγορά, κάθε πηγή αστάθειας είναι εν δυνάμει πηγή κέρδους. Όσο μεγαλύτερη η αστάθεια και το ρίσκο, τόσο μεγαλύτερη η δυνατότητα κέρδους. Τίποτε όμως, ταυτόχρονα, δεν κερδίζεται στη σημερινή καπιταλιστική αγορά αν δεν έχει προηγουμένως χαθεί από κάποιον άλλο. Η πώληση δολαρίων και αγορά μάρκων, που θα χρησιμοποιούνταν μετά για αγορά γιανπωνέζικου γιεν, για να κλείσει ο κύκλος με την αγορά δολαρίων και πάλι, όλα αυτά σε διάστημα κάποιων λεπτών της ώρας, μπορούσε να καταλήξει σε

με τους οποίους το διεθνές κεφάλαιο μπορεί να κερδοσκοπεί, είναι εύκολο να υπολογίσουμε έναν από αυτούς: Την αγορά όλης της παραγωγής πετρελαίου, για παράδειγμα, ή μεγάλο μέρος της, που θα πραγματοποιηθεί μετά από τρεις μήνες, από τα Hedge Funds, που όπως μαρτυρεί ο Κινέζος υπουργός «έχουν υπεισέλθει στην αγορά ενέργειας», και τη μεταπώλησή τους μόνο σε περίπτωση που η τιμή πώλησης θα έχει ανεβεί αρκετά για να εξασφαλίσει ένα... λογικό ποσό κέρδους. Οι περιορισμοί που υπάρχουν στην παραγωγή υποβοηθούν πολύ αυτή τη δραστηριότητα και οι ηθικοί φραγμοί είναι για... τους ρομαντικούς. Αυτή είναι η σημερινή πραγματικότητα την οποία δεν φαίνεται να τολμά καμιά κυβέρνηση αλλά και καμιά πολιτική δύναμη, δεξιά ή αριστερή να σχολιάσει. Αποκρύβουν το γεγονός ότι για πρώτη φορά στην ιστορία το χρήμα έχει ξεφύγει από τον κρατικό έλεγχο και βρίσκεται στη δικαιοδοσία ιδιωτικών τραπεζών και χρηματοπιστωτικών οργανισμών που, «δεν αναγνωρίζουν εθνικά σύνορα, δεν συμμορφώνονται με κανένα κανονισμό, δεν δέχονται κανένα νόμο εκτός το νόμο της δύναμης του χρήματος και επιβάλλουν αυστηρή δικαιοσύνη ενάν-

## Οι καπιταλιστές χάνουν τον έλεγχο

λαίου. Αυτό το στοιχείο, συνδυασμένο με τους περιορισμούς που επιβάλλουν στην παραγωγή οι πετρελαιοπαραγωγές χώρες, ήταν φυσικό να σπρώξει τις τιμές προς τα πάνω. Αυτό όμως που συμβαίνει σήμερα βρίσκεται σαφώς εκτός της λογικής των νόμων της αγοράς.

Πώς μπορεί να δικαιολογηθεί περισσότερο από διπλασιασμός της τιμής του πετρελαίου σε ένα χρόνο, αυξήσεις που σε ένα διήμερο έφτασαν το 13%, όταν η συνολική κατανάλωση της Κίνας σε πετρέλαιο δεν φτάνει ούτε το 13% της παγκόσμιας; Πόσο μπορεί να αυξήθηκε η παραγωγή της Κίνας τον τελευταίο χρόνο, που ακόμα και να διπλασιάζονταν δεν θα δικαιολογούσε αύξηση της τιμής του πετρελαίου περισσότερο από ορισμένες ποσοστιαίες μονάδες;

Τα απλά αυτά οικονομικά φαίνεται να αγνοούσε ο υπουργός Ενέργειας της Αμερικής Bodman, όταν δήλωνε σε μικρή ομάδα δημοσιογράφων, στο περιθώριο της πιο πάνω συνάντησης, ότι η πορεία της τιμής του πετρελαίου είναι αποτέλεσμα αυξημένης ζήτησης που προέρχεται κύρια από την Κίνα, απορρίπτοντας την πιθανότητα ύπαρξης κερδοσκοπίας.

Ακόμα και η Κίνα όμως επέμενε, μέσω του δικού της υπουργού, για την ύπαρξη κερδοσκοπίας αφού στον τομέα της αγοράς ενέργειας, όπως είπε, έχουν υπεισέλθει τα Hedge Funds, κολοσσιαίοι χρηματιστικοί οργανισμοί, που κερδίζουν δισεκατομμύρια με απλά «στοιχήματα».

Στην ύπαρξη κερδοσκοπίας συνδεδεμένης με την τρελή πορεία της τιμής του πετρελαίου έδειχναν πολλές αναφορές τους τελευταίους μήνες, που όμως δεν αναλύονταν, δεν είχαν συνέχεια, λες και ένα αόρατο χέρι έκλεινε κάθε «επικίνδυνο» στόμα. Τα «παραγωγή χρηματοπιστωτικά προϊόντα», που φαίνεται να κρύβονται πίσω από τη σημερινή αύξηση της τιμής του πετρελαίου, και που τόσο θέλουν να κρατούν μακριά από τα φώτα δημοσιότητας, είναι η κύρια μέθοδος πραγματοποίησης κέρδους για το μεγάλο κεφάλαιο σήμερα, μέσα από διαδικασίες που λίγο διαφέρουν από τον τζόγο, όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο βραβευμένος με Νόμπελ Οικονομικών Joseph Stiglitz, αλλά και μια ολόκληρη σειρά ακαδημαϊκών.

Όταν την πρωτοχρονιά του 1974 οι Ηνωμένες Πολιτείες καταργούσαν όλους τους περιορισμούς στις διεθνείς κινήσεις κεφαλαίων, ακολουθώντας ανάλογη κίνηση που είχαν κάνει το 1973 ο Καναδάς, η Γερμανία και η Ελβετία, άνοιξαν μια νέα εποχή. Μια εποχή που η ελευθερία κίνησης κεφαλαίων σε συνδυασμό με την κατάργηση των σταθ-

μεγάλα κέρδη μέσα από την ύπαρξη ανισοσκελιών στις ισοτιμίες των διαφόρων νομισμάτων. Έτσι, ενώ ο όγκος των πράξεων σε συνάλλαγμα το



1973 κυμαινόταν μεταξύ 10 και 20 δισ. δολαρίων την ημέρα, και η αναλογία τους σε σχέση με το παγκόσμιο εμπόριο ήταν 2 προς 1, το 1995 ο όγκος σε συνάλλαγμα ανέβηκε στα 1260 δισ. δολάρια και η αναλογία σε σχέση με το παγκόσμιο εμπόριο σε 70 προς 1. Το ποσό της απίστευτης αυτής εξέλιξης ήταν ίσο με τη συνολική αξία των επίσημων αποθεμάτων σε χρυσό και συνάλλαγμα όλων των χωρών του κόσμου.<sup>1</sup>

Τα ασύλληπτα αυτά γεγονότα αποτελούν από μόνα τους λόγο καταδίκης του σημερινού οικονομικού συστήματος. Σε μια εποχή που περισσότερο από ένα δισ. άνθρωποι ζουν με 1 δολάριο την ημέρα, κάτι λιγότερο από 3 δισ. ζουν με λιγότερο από 2 δολάρια, οι άνεργοι ανέρχονται σε πολλές εκατοντάδες εκατομμύρια, σε μια τέτοια εποχή, τα λεφτά του πλανήτη χρησιμοποιούνται, σε αναλογία 70 προς ένα, σε σχέση με το εμπόριο, για να εξασφαλίζονται κέρδη με την αγορά και πώληση νομισμάτων ή με τις διαφορές επιτοκίων.

Αυτό που σήμερα ζούμε είναι, «...η αποσύνθεση ή τουλάχιστον η αργή διάλυση της βιομηχανίας και της βιομηχανικής παραγωγής στη μητρόπολη και η αντίστοιχη άνοδος της κυκλοφορίας του χρήματος αυτό που θα ονομάζαμε κουλτούρα της κυκλοφορίας.»<sup>2</sup>

Μέσα σε αυτή τη λογική εντάσσεται και η τρελή πορεία της τιμής του πετρελαίου. Χωρίς να είμαστε σε θέση να φανταστούμε τους αμέτρητους τρόπο-

για σε αυτούς που παραβιάζουν τους νόμους της αγοράς.»<sup>3</sup>

Η φιλελευθεροποίηση των αγορών επιτρέπει στο κεφάλαιο να κινείται από τη μια χώρα στην άλλη μέσα σε χρονικό διάστημα δευτερολέπτων, δημιουργώντας χάος στις εθνικές οικονομίες, σπρώχνοντας στην κατάρρευση της αξίας εθνικών νομισμάτων όπως έγινε στη γειτονική μας Τουρκία το 2001, όταν μέσα σε μια εβδομάδα η τουρκική λίρα έχασε το ένα τρίτο της αξίας της.

Αυτή η νέα εποχή γίνεται ακόμα πιο τρομακτική όταν ξεκινήσουν να μπαίνουν ερωτήματα που προκύπτουν από τους πρωτοσέλιδους τίτλους των εφημερίδων, όπως,

«... τι έχει να κάνει η κατάρρευση της Αργεντινής και της Ενρον, η αποσύνθεση Hedge Funds όπως το Long Term Capital Management και τα λογιστικά σκάνδαλα του Arthur Andersen, με τα ψηλά και συνεχώς αυξανόμενα επιτόκια στο Johannesburg, Kuala Lumpur, Istanbul, και άλλες τοποθεσίες στην πολυπολική περιφέρεια.»<sup>4</sup>

Τα ερωτήματα που προκύπτουν δεν έχουν τέλος: «Είναι επίσης αυτά τα φαινόμενα συνδεδεμένα με την ξαφνική και σοβαρή (μεγάλη) υποτίμηση νομισμάτων και την αύξηση των επιτοκίων, τα επίπεδα της αστάθειας στις ισοτιμίες των νομισμάτων που εμποδίζουν τη δυνατότητα οικονομικού προγραμματισμού, την ταυτόχρονη αύξηση της παγκόσμιας φτώχειας, και τις αυξανόμενα έντονες, που ολόένα απλώνονται, μορφές τοπικών αναταραχών... και τη μείωση της δυνατότητας των εθνικών κρατών να παράσχουν κοινωνική πρόνοια;»

### Σωτήρης Βλάχος

- 1- John Eatwell και Lance Taylor, "Η παγκόσμια δίνη του χρήματος", σελ. 22-24.
- 2- Edward LiPuma and Benjamin Lee, "Financial Derivatives and the Globalization of Risk, Πρόλογος
- 3- Gregory Milman, "Around the world on a trillion dollars a day"
- 4- Edward LiPuma and Benjamin Lee, "Financial Derivatives and the Globalization of Risk, σελ 2-3 Στο ίδιο



## HRİSTOFYAS'IN SEÇİLMESİ TARİHİ BİR OLAY

Dimitris Hristofyas'ın Cumhurbaşkanlığına seçilmesi Kıbrıs toplumu ve işçi hareketi için tarihi bir olaydır. Sol, Kıbrıs Cumhuriyeti tarihinde ilk defaya mahsus olmak üzere kendinden olan solcu bir Cumhurbaşkanı iktidara getirmeyi başarmıştır. Hristofyas'ın seçilmesi başlı başına, toplumun, hatta bizzat Sol kesimin solcu bir adayın başkanlığı talep etmesine yönelik olanaklar hakkındaki önyargılarını yerle bir etmiştir.

Diğer taraftan, Hristofyas'ın Cumhurbaşkanlığına seçilmesi Kıbrıs sorununu yeniden gündeme getirmiş ve Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk kitlelerinin çözüme yönelik umutlarının tekrar yeşermesini sağlamıştır.

Tassos ile geçirilen beş yıllık dönem Kıbrıs sorununun gidişatı açısından ciddi bir gerilemeye yol açarken çözüme yönelik tüm umutların savrulmasına sebep olmuştur. Tassos'un önce 2004 referandumundaki tutumu ve iki toplum arasında müzakereye yönelik her çaba karşısındaki ağırduşan siyasi duruşu her iki toplumda da büyük hayal kırıklığı yaratmıştı.

Tassos'un bir beş yıl daha yozlaşma ve başına buyruk bir yönetimin başında bulunması ve bölünmenin ebedileşmesi ihtimaline tepki ile karşılık veren emekçi hareketi ve genel olarak Kıbrıslı Rum kitleler, Tassos'u Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin daha birinci turundan elemiş ve aynı zamanda da Tassos'un temsilcisi olduğu milliyetçilik siyasetine de ciddi bir darbe indirmiştir.

### LEDRA CADDESİNİN AÇILMASI

Hristofyas, Cumhurbaşkanlığına seçilir seçilmez Ledra Caddesi'ndeki sınır kapısının açılması milliyetçi kesim ve çözüme, adanın yeniden birleşmesine karşı duranlara indirilmiş yeni ve güçlü bir şamardır. Bu sınır kapısının da açılmasıyla bölünmenin sembollerinden biri daha ortadan kalkıyordu.

Ledra'nın açılması için yapılan gösteriler Tassos ve milliyetçilerin siyaseti karşısında toplu halde ifade bulan şüphenin de ilk belirtile-yiydi. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden bir yıl önce, Ledra sınır kapısının açılması için yapılan bir etkinliğin kendisini Hrisi Avği (Altın Şafak) örgütünün Kıbrıs'taki kolu olarak tanımlayan faşist bir grubun saldırısıyla sonuçlanma-sı şans eseri olmasa gerek...

Tassos'un düşüşü ve Hristofyas'ın yükselişi Ledra'nın açılması meselesini iki toplumlu bir halk talebi ve bizzat Hristofyas için bir ilk sınav olarak hemen gündeme taşımıştır.

50 yıllık bir bölünmüşlük sembolü olarak düşüşünü saymazsak, Ledra Caddesi'nin açılışını daha da önemli kılan şey, Kıbrıslı Türklerin 2003 yılında önyayak oldukları ayaklanmanın ardından açılan diğer sınır kapılarının aksine, bir sembol niteliği taşıyan bu sınır kapısının Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin ortak çaba ve

eylemleri sonucunda açılmış olmasıdır.

### YENİ BİR RÜZGAR ESİYOR

AKEL'in 2004 yılında referandumda "HAYIR" oyu kullanması kendi çevresi, ama daha fazla Kıbrıslı Türk kitlelerde hayal kırıklığına sebep olsa da, Hristofyas'ın Cumhurbaşkanlığı'na seçilmesi ile birlikte Ledra Caddesi'nin açılması kitlelerde çözümün gerçekleşmesi ve adanın yeniden birleşmesine yönelik bir umut rüzgarının esmesini sağlamıştır. Bugün, artık Kıbrıslı Türkler yaygın olarak şuna inanmaktadır ki, Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türklerin ortak eylemleri Ledra'nın açılmasını



sağladığı gibi, aynı şekilde iki toplumun liderini de çözüm istikametine doğru yönlendirebilecek potansiyele sahiptir.

Hristofyas ile Talat'ın, iki solcu Cumhurbaşkanının, kendi toplumlarının liderliğinde bulunması bile başlı başına Kıbrıs sorununun çözümüne götürecektir bir sebeptir. Her iki lider de çelişen çıkarları bulunmayan, hiçbir alıp veremediği olmayan emekçi kesimi temsil etmektedir. Aksine, çözüm ve adanın yeniden birleşmesi emekçi kesimin faydasına olacaktır, çünkü böylece aradaki zıtlık, bölünmüşlük ortadan kalkacak, Kıbrıs, barış içinde bir arada yaşanan, kitleler ve her iki toplumun da yararına olacak yeni, ortak, emekçi mücadeleler için yeni şartların doğacağı yeni bir döneme girecektir.

İki lider, toplum lideri olarak davranmayı bırakıp yoldaş ve Kıbrıs Rum ve Kıbrıs Türk emekçi kesiminin lideri olarak hareket etmeleri durumunda, toplumlarından da aldıkları destekle çözüme kolayca ulaşabilirler. Ancak, onun yerine, ne yazık ki, her ikisinin de pazarlık mantığı içinde hareket ettiğini görüyoruz. 45 yıl boyunca Denктаş ve Kıbrıs Rum tarafından burjuva temsilciler arasında gerçekleşen müzakerelerde de bu mantığın hakim olduğunu hatırlatalım.

Hali hazırda başlamış olan yeni çaba, kısa sürede liderlerin amacının bir anlaşmaya mı

varmak, yoksa kendi toplumları gözünde imajını yaratmak olduğunu belli edecektir. Unutulmamalıdır ki, liderler, çözüme yönel-dikleri ölçüde kitlelerin desteğini yanlarında bulacaklardır. Aksi durumda, tarihi birtakım sorumluluklar yüklenmiş olacaklardır. Hatırlanacaktır, Hristofyas, öncelikle Kıbrıs sorununu çözüme kavuşturacağı vaadinin ardından Cumhurbaşkanı seçilmişti. Aynı zamanda, emekçi kesim de, tüm gücüyle, Tassos'un beş yıllık ahlaksız yönetiminden kurtulmak için mücadele vermiştir. Hristofyas'ın daha ilk baştan temel toplumsal-ekonomik değişimler peşinde olmayacağını açıkça belirtmesine ve aslında hali hazırda var olan kapitalist sistemi yürütmeye devam edeceğini açıklamasına rağmen, kitleler Hristofyas'la birlikte halkın haklarını daha fazla gözeten bir siyaset ve farklı bir yönetim tarzı ve etiğine umut bağlamıştır.

Bu tür bir siyaset sermayenin yarattığı fütursuzca kâr peşinde koşma trendine son verecek, eskiden kullanılan maaş endeksi sisteminin yeniden uygulamaya konmasıyla emekçilerin yaşam standardını yükseltebilir, Kilise'nin sahip olduğu varlığı vergiye bağlayabilir ve Kilise'yi Devlet'ten ayırabilir, ırkçılık ve Türk karşıtlığı ile dolu okul kitapları müfredatını tamamen değiştirerek eğitim alanında reform yapabilir, üniversite giriş sınavlarının kaldırılması bedava eğitimi mümkün kılabilir.

Bunların yanında, yabancı işçilerin ortaçağ uygulamalarını andıran ele alınış biçiminin kökten değişimi, bedava ve eksiksiz tıbbi bakım, gençlere konut ve genç çiftlere konut sağlayacak bir konut siyaseti, askerlik süresinin 12 aya indirilmesi, 14'üncü emekli maaşının kurumsallaştırılması ve nüfusun güçsüz kesimlerine sağlanan emeklilik maaşı ile benzeri yardımlarda sabit artış da gerçekleştirilebilecek değişiklikler arasında sayılabilir.

Bu tür bir siyaset tüm emekçiler tarafından destek bulabilir ve Sol'un emekçilerin zihinlerinde yer etmesini sağlayabilir. Ancak, bunun aksi olur da, bugünkü Hristofyas hükümetinin Kıbrıs sorununun çözümünde başarısızlığa uğraması ve sadece çabalarından dolayı imaj kazanmakla sınırlı kalması, yurt içinde daha önceki sağ hükümetlerin iflas etmiş yönetim biçimlerini takip etmesi durumunda, çok kısa bir sürede emekçi hareketi hayal kırıklığına uğratarak Sağ'ın bir sonraki zaferini hazırlayacaktır.

Özellikle kapitalizmin global bir kriz yaşadığı günümüz koşullarında ve sermayenin başıbozukluğunun yol açtığı, emekçilerin yaşam standardına yönelik saldırılar karşısında, emekçi hareket yaşam standardını korumak adına verdiği mücadelede kendi hükümetinden kendilerine destek olmasını beklemektedir.

# Birleşik Federal Kıbrıs İçin Son Őans..!

Dimitris Hristofyas'ın başkanlık seçimlerini kazanmasıyla birlikte Kıbrıs'ın her iki yakasındaki siyasal atmosfer de hızlı bir şekilde deęişmiştir. Kıbrıs Türk liderlięi Rum tarafına ilişkin Papadopoulos döneminde sahip olduęu pesimist ve ağır eleştirel pozisyonunu terk etmiştir.

Barış görüşmelerinin başlamasıyla birlikte çalışma grupları ve teknik komitelerin kurulması, lokmacı kapısının açılması Kıbrıs'ın sorununun çözümüne ilişkin halkın umutlarını artırmıştır. Özellikle Kıbrıs Rum halkı Kıbrıs'ta çözüme ilişkin umutlarını artırırken, Kıbrıslı Türkler de umutlu olmakla birlikte 2004 referandumundaki hayal kırıklığıyla temkinli olarak barış görüşmelerine yaklaşmışlardır.

Bugün Dimitris Hristofyas ve Mehmet Ali Talat çözümün iki toplumlu, iki kesimli federal, uluslararası alanda tek kimlik ve tek bir egemenlik temelinde olacağına ilişkin prensip antlaşmasına varmışlardır. Elbette, bunlar yeni belirlenmiş ve kabul edilmiş şeyler değildir. Birleşmiş Milletler kararları çerçevesinde belirlenmiş çerçevenin yeniden kabul edildiğinin teęit edilmesidir. Yine de, Papadopoulos döneminde diyalogun kaybedildięi düşünöldüğünde bu gelişmeler olumludur.

Federal Bir Çözüm Bizim İçin Niçin Önemlidir?

Bilmemiz gerekir ki federasyon farklı etnik ve dini gruplara kendi kültürel miraslarını korumalarını sağlayan bir yönetim biçimidir. Federasyon aynı zamanda farklı etnik toplulukların tolerans ile birlikte iktidar paylaşımını sağlayan bir kültürdür. Bununla birlikte unutmamamız gerekir ki

federasyon aynı şekilde ortak kültür ve kimliklerin oluşturulduğu bir yapılanmadır. Federasyon'un bu gerçeklerinden ve teorik arka planından hareket ederek Kıbrıs'ta bir çözüme ulaşmalıyız. Öyle ki, farklılıklarımıza olabildiğince toleranslı olmalı ve geçmişimizde yaptığımız hatalarla yüzleşerek, yeniden yakınlaşma için çalışmalıyız. Aynı zamanda Kıbrıslı Türkler ve Kıbrıslı Rumlar olarak ortak kültürel ve siyasal mirasımızı hatırlamalıyız. Yukarıda bahsi geçenlere ilişkin olarak, sol adına federalizm kültürünü her iki toplumda güçlendirmeliyiz. Unutmamamız gerekir ki, federal sistemlerin babası Immanuel Kant, Mikhail Bakunin ve Proudhoun'dur v.b.

Bilmeliyiz ki "Taksim" tüm Kıbrıslılar için felaket denebilecek bir çözümdür. Federal bir çözüm için acele etmezsek, adamızın sonsuza dek bölüneceğiyi gerçeğiyile yüz yüze gelebiliriz. Kuzey Kıbrıs'ın nüfus yapısı Türkiye'den artan göç ile birlikte her gün deęişmektedir, her iki toplumdaki yeni kuşaklar birbirlerine yabancılaşmakta, çok uluslu şirketler Kuzey Kıbrıs'taki Rum mülklerinin üzerine yatırımlarını artırmaktadırlar. Diğer yandan günlük problemler demokratik ve belirgin bir yapı çerçevesinde çözülmeklerinden dolayı her iki toplum arasında gerilim zaman zaman artmaktadır.

Kıbrıs Türk Toplumununun yalnız başına iyi bir ekonomik yapıya sahip olması mümkün değildir. Böylece Kıbrıs Türk Toplumunu hem ekonomik hem de siyasal anlamda Türkiye'ye daha fazla baęlı olmaktadır. Kıbrıs Rum liderlięi bu durumu farkına vararak hareket etmeli ve "Taksim" sürecini durdurmak için iki toplum arasında ekonomik

ilişkileri artırmak için gerekli tedbirleri almalıdır. Diğer taraftan ise, Kıbrıs Türk liderlięi Kıbrıslı Rumların hassas olduęu konulara özen göstererek yaklaşmalıdır. Örneğın Kıbrıslı Rumların mülklerine ilişkin izlenen politikalar gözden geçirilmeli ve aynı zamanda kullanılan milliyetçi söylem ve sembollerden vazgeçilmelidir.

Çalışma gruplarında ve teknik komitelerde bazı sorunlara karşın, Talat ve Hristofyas arasındaki barış görüşmelerinde olumlu bir trende sahibiz. En azından her iki lider de bir diyalog sürecine girmişlerdir ve çözüme ilişkin bir çerçeve çizmiş durumdadırlar. Őimdi her iki liderlik de bilmeli ki federasyon bir kültürdür ve birbirlerine "empati" ile yaklaşmalıdırlar. Bir çözüme ulaşmak için birbirimizin endişelerini ve beklentilerini anlamalıyız.

Sonuç olarak, bugünlerde kapsamlı müzakerelere çok yakınız. Bilmeliyiz ki bu admızın yeniden birleşmesi için belki de son şansımızdır. Öyle ki, sol olarak eleştirilebilir durumumuzu koruyarak ve yapıcı eleştiriler yaparak Talat ve Hristofyas'ı çözüm için cesaretlendirmeli ve daha fazla insiyatif almaları için desteklemeliyiz.

Yaşadığımız bu kritik süreçte siyasal durumumuzu uzun vadeli düşünerek belirlemeliyiz. Aldığımız maaşlar ve günlük sorunlarımız elbette ki önemli, fakat unutmamalıyız ki adamızın yeniden birleşmesi herşeyden daha çok önemlidir. Yine unutmamalıyız ki Annan Planında bir şans kaybettik. Őu anda başka bir şans kaybedecek lüksümüz yoktur.

**Muhittin Özsaęlam**

## Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΕΝΩΜΕΝΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΚΥΠΡΟ

Μετά τη νίκη του Δημήτρης Χριστόφια στις προεδρικές εκλογές, το πολιτικό κλίμα γύρω από το εθνικό άλλαξε αμέσως και στις δυο πλευρές. Η τουρκοκυπριακή ηγεσία άλλαξε επίσης την απαισιοδόξη και γεμάτη κριτική στάση που είχε κατά τη διακυβέρνηση Τάσου Παπαδόπουλου.

Το ξεκίνημα των συνομιλιών για ειρήνη και η δημιουργία των τεχνικών επιτροπών και ομάδων εργασίας, όπως επίσης και το άνοιγμα του οδοφράγματος του Λοκματζή (Λήδρας) αύξησαν τις ελπίδες για λύση του κυπριακού ειδικά στην ελληνοκυπριακή κοινότητα. Οι Τουρκοκύπριοι αντιμετωπίζουν την κατάσταση ακόμα με μεγαλύτερο σκεπτικισμό λόγω της απογοήτευσης από τα αποτελέσματα του Δημοψηφίσματος του 2004.

Őήμερα ο Δημήτρης Χριστόφιας και ο Μεχμέτ Αλί Ταλάτ συμφώνησαν σε λύση με βάση την δικαιοδική, διζωνική ομοσπονδία, με μια κυριαρχία και διεθνή προσωπικότητα. Αυτά δεν είναι καινούργια πράγματα και έχουν καθοριστεί από τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών. Αλλά αυτές είναι θετικές εξελίξεις για όλους τους Κυπρίους με τους οποίους οι Αρχές έχασαν την ικανότητα να επικοινωνούν κατά την περίοδο Τάσου Παπαδόπουλου.

### Γιατί είναι η ομοσπονδιακή λύση σημαντική για μας

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα ομοσπονδιακά συστήματα δίνουν το δικαίωμα σε όλες τις διαφορετικές εθνότητες και θρησκευτικές ομάδες να προστατεύουν την πολιτιστική τους κληρονομιά και να την εξασκούν. Έτσι η Ομοσπονδία είναι κουλτούρα ανοχής και διαμοιρασμού εξουσίας από διαφορετικές κοινότητες. Αλλά δεν πρέπει να ξεχνούμε επίσης ότι η Ομοσπονδία πηγάζει και από κοινή κουλτούρα και πολιτική ταυτότητα. Με αφετηρία αυτές τις πραγματικότητες και τη θεωρητική βάση

της Ομοσπονδίας πρέπει να κινηθούμε για να φτάσουμε σε λύση στην Κύπρο. Σταδιακά, πρέπει να αυξήσουμε την ανοχή στις διαφορές μας και να δουλέψουμε για συμβιβασμό των κοινοτήτων με κριτική των κοινών ιστορικών μας λαθών. Και την ίδια στιγμή πρέπει να θυμόμαστε την κοινή μας πολιτιστική και πολιτική κληρονομιά ως Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι. Σε σχέση με αυτά η αριστερή πτέρυγα πρέπει να πάρει πρωτοβουλία να στηρίζει και να ενδυναμώνει την ομοσπονδιακή κουλτούρα και στις δυο κοινότητες. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι μεταξύ των πατέρων του ομοσπονδιακού συστήματος είναι ο Ερμάνουήλ Καντ, ο Μιχαήλ Μπακοΐν και ο Προυτόν.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι η διχοτόμηση είναι πολύ κακή λύση για όλους τους Κυπρίους. Αν δεν βιαστούμε για μια λύση θα βρεθούμε μπροστά στη θεμελίωση για πάντα της διχοτόμησης στο νησί μας. Ο πληθυσμιακός χαρακτήρας της Βόρειας Κύπρου αλλάζει μέρα με την ημέρα λόγω της μετανάστευσης από την Τουρκία, οι νέες γενιές μεγαλώνουν χωρίς να γνωρίζουν την άλλη πλευρά, πολυεθνικές εταιρείες αυξάνουν τις επενδύσεις τους σε ελληνοκυπριακές περιοχές στο βόρειο τμήμα του νησιού. Από την άλλη πλευρά είμαστε αντιμέτωποι με καθημερινά προβλήματα που πηγάζουν από την έλλειψη καθαρών και δημοκρατικών κανόνων σε κάποια ζητήματα, τα οποία αυξάνουν την ένταση μεταξύ των δυο κοινοτήτων. Η τουρκοκυπριακή κοινότητα δεν μπορεί από μόνη της να επιβιώσει οικονομικά κάτω από αυτές τις συνθήκες και έτσι γίνεται ολοένα και πιο εξαρτώμενη από την Τουρκία και πολιτικά. Οι ελληνοκυπριακές πολιτικές Αρχές πρέπει να συνειδητοποιήσουν αυτή την κατάσταση και να σταματήσουν τη διαδικασία διχοτόμησης του νησιού και να γίνουν πιο εποικοδομητικές προς την κατεύθυνση

ενίσχυσης της οικονομικής συνεργασίας των δυο κοινοτήτων και υιοθέτησης μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης. Από την άλλη οι τουρκοκυπριακές πολιτικές Αρχές πρέπει επίσης να ενδιαφέρονται για τις ευαισθησίες της ελληνοκυπριακής κοινότητας, όπως τις περιουσίες των Ελληνοκυπρίων και τις εθνικιστικές ομιλίες και σύμβολα που προκαλούν.

Παρά τα κάποια προβλήματα στις τεχνικές επιτροπές και ομάδες εργασίας, υπάρχει θετική κατεύθυνση στις συνομιλίες μεταξύ Ταλάτ και Χριστόφια. Έχουν τουλάχιστον διάλογο και σκιαγραφούν το πλαίσιο μιας λύσης. Τώρα οι δυο ηγεσίες πρέπει να γνωρίζουν ότι η Ομοσπονδία είναι κουλτούρα του αμοιβαίου ενδιαφέροντος, της έγνοιας για τον άλλο. Πρέπει να ενδιαφερθούμε για τις ανησυχίες της άλλης πλευράς, τους διαταγμούς της και να βρούμε δρόμους για τη λύση.

Σταδιακά, σήμερα φτάσαμε πολύ κοντά στο ξεκίνημα συνολικών διαπραγματεύσεων. Πρέπει να γνωρίζουμε ότι αυτή ίσως είναι η τελευταία ευκαιρία για επανένωση του νησιού. Έτσι πρέπει να διατηρήσουμε την κριτική μας στάση σαν αριστερή πτέρυγα απέναντι στους Ταλάτ και Χριστόφια, αλλά επίσης να τους στηρίξουμε για να είναι πιο γενναίοι και να προχωρήσουν με τις πρωτοβουλίες για λύση του Κυπριακού. Πρέπει να καθοριστούν τα πολιτικά κινήματα σε αυτή την κρίσιμη περίοδο με πιο στρατηγικό τρόπο, σε πιο μακροχρόνια βάση. Ο μισοί μας φυσικά και αλλά καθημερινά ζητήματα είναι σημαντικά, αλλά δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι η λύση και η επανένωση του νησιού είναι τα πιο σημαντικά ζητήματα. Δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι χάσαμε μια ευκαιρία με το σχέδιο Ανάν και ότι δεν υπάρχει η πολυτέλεια για να χαθεί ακόμα μια.

**Μουχίτιν Özsaęlam**

## IMF reçeteli “Ekonomik Paket”te karşı genel grev...

# Hükümetten Geri Adım

IMF reçeteleriyle dünya halklarına giydirilmeye çalışılan neo liberal gömlek, Kıbrıs'ın kuzeyinde de özellikle devlet çalışanlarına yönelik “hak azaltma” uygulamalarıyla toplumun büyük tepkisine neden oldu.

Hükümetin “Eşel Mobil” sistemini ortadan kaldırmaya yönelik girişimine karşı hemen hemen tüm sendikaların ortak çağrısıyla %100'e yakın bir katılımı gerçekleşen bir günlük genel grev gerçekleştirildi. Sivil toplum örgütlerinden yükselen kararlı sese CTP içerisinde birtakım milletvekilinin de ortak olması hükümetin geri atmasına yetti.

Konulan bir günlük genel grevin ardından yapılan süresiz grev tehdidini göğüsleyemeyen hükümet meclisi tatile götüreceğini ilan ederek yeni dönemde yeniden değerlendireceği açıklamasını yaparak değişikliği şimdilik buzdolabına kaldırdı.

Hükümetin “Eşel Mobil” düzenlemesini(!) askıya alması sonrasında çok büyük bir katılımı gerçekleştiren sendikalar toplantısı yapıldı. Ülkemizdeki mevcut ekonomik yapının iyileştirilmesine yönelik birtakım öneriler de içeren çok sert bir açıklama yapıldı. Aşağıda basın toplantısıyla basına verilen açıklamanın tam metnini yayınlıyoruz.

Değerli Basın Mensupları;

Tek kutuplu dünyamızda emeği tehdit eden neo liberal politikalar sonucu dünya patronlarının

Türkiye'ye dayattığı sömürüye dayalı politikalar Ankara hükümetleri tarafından “ekonomik paket” adı altında Kıbrıslı Türkler'e dayatılmaktadır.

Acı olan ise muhalefette iken bu dayatma paketlere “yıkım paketi” ismini veren ve kendini sosyalist bir parti olduğu iddiası ile yıllarca emek örgütleri ile birlikte mücadele eden CTP'nin, hükümete gelince emeğe ve emekçilere düşman kesilmesi ve aynı dayatmaları onunda yapmasıdır. Son olarak bütçedeki kara delikleri kapatmaya yönelik “hayat pahalılığı ödeneğinin” sulandırılıp, kaldırılmasına yönelik CTP-ÖRP hükümetinin yaptığı girişim, daha önceki hükümetlerin ortaya koyduğu dayatma anlayışını bir benzeridir. Emek örgütlerinin ortaya koydukları mücadeleler sonucu kazanılan bu hakkın elimizden alınmasından sonra sırada on üçüncü maaşların kaldırılması, emeklilerden ve emekli ikramiyelerinden vergi alınması olduğu bir gerçekliktir. Bu nedenle olaya duyarlılık gösteren örgütlerimizin 7 Temmuz genel grevi ile taçlanan mücadelesi sonucu CTP-ÖRP hükümeti geri adım atmak zorunda kalmıştır. Genel grev süresince eyleme giden tüm üyelerimizi ve emekçilerimizi gösterdikleri örnek dayanışmadan dolayı kutlar, greve girmeyen çalışanları ise sendikalarımızla kenetlenerek ortak mücadeleye davet ederiz. Eylemimiz müddetince CTP içinde emekten emekçiden yana oldukları gösteren milletvekillerine, gösterdikleri dirayetli duruştan dolayı teşekkür eder, emek kavgasındaki dayanışmamızın devamını dileriz.

Yıllarca sınırlar, fonlar ve gümrük duvarları arkasına saklanıp, halkı soyan, ganimet, yardımlar ve devlet teşvikleri ile servetlerine servet katan, ucuz işgücünü acımasızca sömürüp, devlete vergi vermekten kaçınan sermaye ve onun örgütlerinin hükümetin yanında yer alan açıklamaları ise hükümetin sermayeye teslim olduğunun açık bir göstergesidir. Buna paralel olarak hükümetin yaptığı zamlar ve enflasyonu dikkate almayarak yasada belirtilmesine rağmen asgari ücreti belirlemede ikinci toplanti çağrısını yapmaması da hükümetin sermaye ile kol kola hareket ettiğini ortaya koymaktadır.

Hükümet yetkililerinin Kıbrıs görüşmelerinin devam ettiği bir aşamada, sendikaların karşı olduğunu bilinmesine rağmen Ankara'dan dayatılan ve eşel-mobil sisteminin kaldırılmasına yönelik girişimi ise tam bir provakasyondur. Sendikalarımız Kıbrıs Sorunu'nun varlığının tüm sorunların ana kaynağı olduğunun farkındadır ve Kıbrıs Sorunu ile ilgili iki lider arasında başlayan çözüm sürecinin desteklenmesini savunmaktadırlar. Bu konuda hükümet yetkililerinin sendikalarımızı çözümsüzlüğü savunmakla suçlamalarını “yavuz hırsız ev sahibini bastırır” misali talihsiz bir demagoji olarak değerlendirmekteyiz. Konu ile ilgili sendikalarımız hükümetin provakasyonuna gelmemiş ve gelmeyecektir.

Hayat Pahalılığı Ödeneği, on üçüncü maaşlar ve emeklilik konuları emekçilerin bir kazanımıdır ve tartışma konusu yapılamaz. Örgütlerimiz emekli haklarının budanarak, bütçe açıklarının kapatılmasına yönelik her türlü girişimin karşısındadır. Konu ile ilgili olarak Sn.

Başbakan'a verdiğimiz süresiz genel grev ve eylem bildirimi geçerli olup, hükümet tarafından eşel-mobil, on üçüncü maaş ve emeklilik konularının tekrardan gündeme getirilmesi durumunda derhal yürürlüğe konacağı konusunu vurgulamak isteriz. Konu ile ilgili bütçedeki kara delikleri kapatmakla ilgili hükümetin şu konularda acilen önlem alması çağrısını yapmakta yarar görmekteyiz:

1-Devlet çalışanlarının sırtına yüklenen kambur durumundaki vergiler, gelir ve vergi adaleti çerçevesinde sermayeye de yüklensin. Vergi kaçırınlar konusunda önlem alsın.

2-Devlet bankalarından dağıtılıp geriye dönmeyen krediler tahsil edilsin.

3-Yapay pahalılık yaratan, tüccarın halkımızın sırtına yüklediği stopaj vergisi kaldırılınsın. İnsafsızca yapılan zamlara son verilsin.

4-Özel sektörde sendikalaşmanın önünü açan yasal düzenlemeler yapılsın.

5-Bütçedeki harcamaların artmasına neden olan eğitim, sağlık ve sosyal yaşamda ciddi sorunlara yol açan kontrolsüz işgücü akışının durdurulması konusunda önlemler alsın.

6-Doğal zenginliklerimizin, çevremizin yatırım adı altında yok edilmesi ve yabancı sermayeye peşkeş çekilmesi durdurulsun.

7-Gereksiz yerlere ve geçici yapılan istihdamlar durdurulmalı tüm işe alımlar demokratik, şeffaf, hesap verebilir bir şekilde Kamu Hizmeti Komisyonu tarafından yapılmalıdır. Güvencesiz işçi alımı kesinlikle yasaklanmalıdır.

8-Üçlü karamame ile atamalar durdurulup kısıtlama getirilmeli ve müşavirlere görev yaptırılmalıdır.

9-Özel sektörde çalışıp asgari ücretin üzerinde maaş çekmelerine rağmen, Sosyal Sigorta, İhtiyat Sandığı yatırımlarını asgari ücret üzerinden yaparak devleti çalan sermayeden hesap sorulsun.

10-Ülkede gerçek anlamda üretim yapan tarım ve hayvancılık, küçük esnaf sektörüne de sermaye kesimlerine yapıldığı gibi teşvikler verilsin.

11-Stabil para birimi olan Euro'ya geçilsin.

12-Devletin kaynaklarının israfına neden olan makam arabaları, şoförleri, protokol uygulamaları, görev harici kullanılan Resmî Hizmet Araçları uygulamasından vazgeçilsin.

Örgütlerimiz hükümetin çalışanların cebine el atarak bütçe açığı kapatmasına yönelik her türlü uygulama ve dayatmanın karşısındadır. Hükümetten beklentimiz yukarıda uygulamasını önerdiğimiz konuları ele alması olup, önerilerimizle ilgili konuları hükümetle her yerde ve her zaman tartışmaya hazır olduğumuzu vurgulamakta yarar görüyoruz. Halkın iradesine saygı duymadan her türlü dayatmayı kapalı kapılar ardında ve “ben yaparım olur” mantığına dayalı ileri götürülmesinin karşısında olduk olmaya devam edeceğiz. Hiçbir hükümetin dayatmaları onursuzca kabul ederek Kıbrıslı Türkler'e empoze etmesine ve bu onursuzluğu yaşatmasına hakkı olmadığını vurgularız. Bilinmelidir ki hiçbir hükümet alternatifsiz değildir.

**KTÖS - KTOEÖS - DEV-İŞ - EMEK-İŞ  
DEV-GENEL-İŞ - M'SA T.G.İŞ - HÜR-İŞ  
KAMU-İŞ - BÜRO-İŞ - HAVA-SEN - BAY-SEN  
BEL-SEN MEMUR-SEN - KAMU-SEN  
DEVLET-İŞ - PETROL-İŞ- KTAMS - TÜRK-SEN  
EL-SEN - TEL-SEN - BANK-SEN - GIDA-SEN**

## ΕΔΕΚ και ΡΤΚ

Στην πρόσφατη σύνοδο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς η ΕΔΕΚ προέβαλε «βέτο» στη συμμετοχή του κυπριακού Ρεπουμπλικανικού Κόμματος με διάφορα επιχειρήματα, όπως η ανάγκη αναγνώρισης από μέρους του ΡΤΚ των αποφάσεων του ΟΗΕ και της Σοσιαλιστικής Διεθνούς για το Κυπριακό. Επίσης, όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος Τύπου της ΕΔΕΚ, το κόμμα του Ταλάτ θα συμμετάσχει στη Σ.Δ. μόνο αν αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία και δεν θα εκπροσωπεί το ψευδοκράτος (από τότε όμως τα κόμματα που συμμετέχουν σε μια Διεθνή και μάλιστα τη Σοσιαλιστική εκπροσωπούν τα κράτη τους και όχι τον πολιτικό τους χώρο;) Η ΕΔΕΚ, λοιπόν, μοιράζει πιστοποιητικά σοσιαλισμού και μάλιστα στη βάση της δικής της εθνικής αντίληψης για το Κυπριακό. Με αυτήν όμως τη λογική γιατί δεν ζητά την αποπομπή από τη Σ.Δ. και του Τουρκικού Λαϊκού Κόμματος του Ντ. Μπαϊκάλ που έχει ευθυγραμμιστεί πλήρως με την αντιδραστική πολιτική των Τούρκων στρατηγών;

Να υπενθυμίσουμε επίσης στην ΕΔΕΚ ότι το Ευρωπαϊκό Σοσιαλιστικό Κόμμα, που αποτελεί τον πυρήνα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, δεν είναι με το κόμμα του Ταλάτ που βρέθηκε σε διάσταση στο Κυπριακό τα τελευταία χρόνια (π.χ. σχέδιο Ανάν) αλλά με την ίδια την ΕΔΕΚ.

Αλλού λοιπόν τα κακκήρισμα και οι ψευδοπατριωτικές κορώνες. Τα ζητήματα αυτά δεν επιλύονται με αφορισμούς και αποκλεισμούς, αλλά στη βάση του δημοκρατικού διαλόγου, ιδιαίτερα για έναν πολιτικό χώρο που ισχυρίζεται ότι υπηρετεί τα ιδανικά του σοσιαλισμού.



## Ledra Caddesi... Pírgos – Yeşilirmak

**L**edra sınır kapısı açıldı. İlk kez 1956 yılında kapanan ve uzun soluklu, kan ve acı dolu milli çatışma ve bölünmeyi haber veren sınır kapısı, bir başka deyişle “ölüm milini” ikiye bölen sınır kapısı açıldı.

Başkent'in yıllarca ıssız kalan merkezi, özellikle de Kıbrıslı Türk mahallesi, yeniden hayat bularak yeni bir süreç için umutla doldu. Kıbrıslı Türklerin 2002 ve 2004 yılları arasında ayaklanması ve 23 Nisan 2003 tarihinde sınır kapılarının ilk kez açılmasını saymazsak, Kıbrıs'ın uzun soluklu milli davasının tarihinde hiçbir olayın iki toplumlu gelişmeler üzerinde bu kadar büyük bir etkisi olmamıştı.

Tabii ki, Ledra Caddesi'nin açılması milli meselenin çözülmesi anlamına gelmemektedir. Bununla birlikte, kapının açılması, çatışmanın kimseye bir fayda sağlamayacağına dair yeni stratejinin itibar kazanmasına bariz bir şekilde yardımcı olmuştur. Aynı zamanda, Kıbrıs Rum liderliğinin geleceğin yalnızca Kıbrıslı Türklerle kurulabileceğini kabul ettiğinin de bir göstergesidir. Burada bize düşen görev, Kıbrıslı Rum milli sorumluluklarını kabul ederek ortak mücadelede Kıbrıslı Türkleri kazanmaktır. Bu sorumluluklar tabii ki Kıbrıslı Türklerin ulusal sorumluluklarından daha az değerli değildir. Bunun yanında, Ledra'nın açılmasının daha başka özel bir anlamı daha vardır, çünkü kapının açılması bir avuç insanın, 2005

Aralık'ında Papadopoulos yönetiminin bütün umut ve beklentileri yerle bir eden tahrip edici siyasetlerine karşı çıkmaya karar vermesinin de sonucudur bir bakıma. Bunun önemi şudur



ki, karşı taraftakilerin “sayısı ne kadar olsa da, ne kadar güçlü olsalar da ” hiçbir mücadele kitlelerin hakkını temsil ettiği sürece amaçsız değildir.

Dönemin genel durgunluğu içinde sınır kapısındaki ilk etkinlik düzenlendi, atılan sloganlar kapının açılmasına yönelikti. Katılanların sayısı sadece iki yüz civarında olsa da, etkinlik, hükümetin, hatta bizzat Tassos Papadopoulos'un tepkisine yol açtı. Diğer taraftan Kıbrıslı Türk vatandaşlar ve

Papadopoulos aleyhine gerçekleştirilen ilk gösteriye tanıklık eden “Bu Memleket Bizim” Platformu liderleri etkinliğe olumlu tepki gösterdiler.

İki toplumlu “Sınır Kapılarının Açılması İçin Vatandaş İnişiyatifi” Ledra'nın açılmasıyla ilk büyük çaplı başarısına imza atmıştır. Bununla birlikte, bütün diğer sınır kapılarına yönelik bir belirsizlik hakimdir. Fakat şunu söyleyebiliriz ki, bize göre öncelik artık ayrı bir sembole sahip olan Pírgos – Yeşilirmak kapısına aittir. Ledra'nın diğer tüm sınır kapılarından daha fazla b ö l ü n m ü ş l ü k l e bağdaştırılması gibi, Pírgos – Yeşilirmak sınır kapısı da mutsuzluk ve bölünmüşlüğü kendine has bir şekilde getirdiği izole oluşukla bağdaştırılmıştır. Pírgos – Yeşilirmak kapısının açılması başlı başına coğrafi bir bölgenin gerçek anlamda yeniden dirilişi anlamına gelecektir. Dahası, bu kapının açılması daha başka yönlerin de mümkün olduğuna dair inancı iyice pekiştirecektir: Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin çözüm ve adanın yeniden birleşmesi ile yeni bir Kıbrıs'ın inşasına yönelik ortak mücadelesi.

**Kapıları Açın İnişiyatifi**

## Λήδρας... Πύργος-Λιμνίτης

**T**ο οδόφραγμα της Λήδρας ανοίγει. Το οδόφραγμα που πρώτο έκλεισε για πρώτη φορά το 1956 προαναγγέλλοντας τον μακρό, γεμάτο αίμα και πόνο δρόμο της εθνικής σύγκρουσης και του διαχωρισμού, το οδόφραγμα που χώρισε στα δυο «το μίλι του θανάτου», ανοίγει.

Το νεκρό για δεκαετίες κέντρο της πρωτεύουσας, ιδιαίτερα της τουρκοκυπριακής συνοικίας, ξαναγέμισε ζωή αλλά και αισιοδοξία για μια νέα πορεία. Κανένα άλλο γεγονός στη μακρόχρονη ιστορία του εθνικού ζητήματος στην Κύπρο, εκτός από την εξέγερση των Τουρκοκυπρίων την περίοδο 2002 με 2004 και το πρώτο άνοιγμα των οδοφραγμάτων στις 23 Απριλίου 2003, δεν είχε τόσο θετική επίδραση στις δικαιοδικές εξελίξεις.

Το άνοιγμα της Λήδρας δεν αποτελεί λύση του εθνικού. Αποτελεί όμως σαφέστατη κατάθεση νέας στρατηγικής κτισμένης στην αναγνώριση ότι η πορεία της εθνικής σύγκρουσης αδυνατεί να δώσει διέξοδο. Αποτελεί παραδοχή στο τέλος της ίδιας της ελληνοκυπριακής ηγεσίας ότι το μέλλον μπορεί να πιστεί μόνο μαζί με τους Τουρκοκύπριους που καθήκον μας είναι να κερδίσουμε στον κοινό αγώνα μέσα από την παραδοχή των ελληνοκυπριακών εθνικών ευθυνών. Ευθυνών που δεν είναι μικρότερες από τις τουρκοκυπριακές εθνικές ευθύνες.

Το άνοιγμα της Λήδρας κουβαλάει όμως και μιαν άλλη ξεχωριστή σημασία γιατί μια χούφτα ανθρώπων αποφάσισαν τον Δεκέμβρη του

2005 να αντιπαχτούν στην πολιτική της εξόντωσης κάθε ελπίδας και προοπτικής από τη διακυβέρνηση Παπαδόπουλου. Τη σημασία ότι κανένας αγώνας δεν είναι άσκοπος στο βαθμό

είναι Δική μας» που έβλεπαν επιτέλους την πρώτη ελληνοκυπριακή διαδήλωση ενάντια στον Παπαδοπουλικό ενταφιασμό του εθνικού ζητήματος.



που εκφράζει τα συμφέροντα των μαζών, «όσοι και αν είναι, όσο δυνατοί και να είναι» αυτοί που βρίσκονται στην απέναντι όχθη. Μέσα στο γενικό πάγωμα της εποχής κατέστηκε η πρώτη εκδήλωση στο Οδόφραγμα με σύνθημα τη διάνοιξη του που με διακόσιους ανθρώπους παρόντες προκάλεσε, παρόλα αυτά, την αντίδραση της κυβέρνησης, του ίδιου του Τάσσο Παπαδόπουλου αλλά και τη θετική ανταπόκριση απλών Τουρκοκυπρίων πολιτών και ηγετών της Πλατφόρμας «Αυτή η Χώρα

Ο αγώνας της δικαιοδικής «Πρωτοβουλίας Πολιτών για το Άνοιγμα των Οδοφραγμάτων» είχε την πρώτη μεγάλη του επιτυχία με το άνοιγμα της Λήδρας. Εκκρεμούν όμως όλα τα υπόλοιπα. Με πρώτη θέση τολμούμε να πούμε να παίρνει το οδόφραγμα του Πύργου-Λιμνίτη που έχει αποκτήσει πια ένα δικό του ξεχωριστό συμβολισμό. Όπως η Λήδρας συμβόλισε τον διαχωρισμό όσο κανένα άλλο οδόφραγμα, αυτό του Πύργου-Λιμνίτη συμβόλισε τη δυστυχία και τον αποκλεισμό που ο διαχωρισμός έφερε με ένα μοναδικό τρόπο. Η διάνοιξη του θα σημαίνει στην κυριολεξία ανάσταση για τους ανθρώπους μιας ολόκληρης γεωγραφικής περιοχής. Αλλά και περαιτέρω ενίσχυση της πίστης ότι μια άλλη πορεία είναι εφικτή. Αυτή του κοινού αγώνα Ε/κυπρίων και Τ/κυπρίων για τη λύση και επανένωση του νησιού και στο κτίσιμο μιας νέας Κύπρου.

**Παγκύπρια Επιτροπή για το Άνοιγμα των Οδοφραγμάτων**



# ΗΠΑ

## Οι εκλογές, ο πόλεμος και η οικονομία

Έχουν περάσει πέντε χρόνια από τότε που η Αμερική εισέβαλε στο Ιράκ. Το κόστος σε ζωές, ανθρώπινη δυστυχία και οικονομικούς πόρους ξεπερνούν τα όρια της φαντασίας. Σύμφωνα με αναφορές του Πενταγώνου έχουν σκοτωθεί 37.500 χιλιάδες Ιρακινοί πολίτες, ενώ ανεξάρτητη πηγή υπολογίζει τον αριθμό να ξεπερνά το ένα εκατομμύριο. Σχεδόν 4 χιλιάδες Αμερικανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν, ενώ άλλοι 30 χιλιάδες πληγώθηκαν, από τους οποίους πολλοί είναι είτε μόνιμα τραυματισμένοι στον εγκέφαλο είτε ακρωτηριασμένοι. Σε αυτά τα στοιχεία βέβαια δεν υπολογίζονται οι μακρόχρονες συνέπειες της χρήσης ουρανίου, καθώς επίσης τα μετατραυματικά άγχη, κατάθλιψη, αυτοκτονίες κ.λπ.

Με οικονομικούς όρους, οι πόλεμοι στο Ιράκ και το Αφγανιστάν κοστίζουν σήμερα \$275 εκατομμύρια την ημέρα. Μέχρι σήμερα το κόστος ανέρχεται περίπου στο μισό τρις δολάρια. Αυτό αναλογεί σε \$4.100 για κάθε νοικοκυριό της Αμερικής. Σύμφωνα με πρόσφατη αναφορά της Υπηρεσίας Ερευνών του Κογκρέσου, το μέσο μηνιαίο κόστος έφτασε τα \$10,3 δις το 2007, ενώ το 2004 ήταν \$4,4 δις. Μέχρι το τέλος του 2009, το κόστος θα φτάσει το ένα τρις.

Ακόμα και μια χώρα που είναι τόσο ανεπτυγμένη όσο οι ΗΠΑ δεν μπορεί να αντέξει τέτοια οικονομική αφαιμάξη για πάντα. Κάθε δολάριο που ξοδεύεται στον πόλεμο είναι δολάριο που δεν ξοδεύεται στη χώρα για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, παιδεία, στεγαστικές ανάγκες, θέσεις εργασίας ή ακόμα για εκσυγχρονισμό της παλαιωμένης υποδομής.

Η ανεργία ανέβηκε από το 4,4% που ήταν τον Μάρτη του 2007 στο 5% τον περασμένο Δεκέμβρη. Επίσης, η οικονομία επιβραδύνθηκε δραματικά κατά το τελευταίο τρίμηνο του 2007, αναπτυσσόμενη μόνο κατά 0,6% με συνολική ανάπτυξη για το χρόνο να φτάνει μόλις το 2,2%. Δεν υπήρξε ποτέ στα τελευταία εξήντα χρόνια μια τόσο απότομη άνοδος της ανεργίας, συνδυασμένη με τέτοια χαμηλή ανάπτυξη που να μην οδήγησε σε ύφεση.

Η κρίση στον τομέα των στεγαστικών δανείων άρχισε να απλώνει γενικότερα μέσα στην οικονομία. Τρακόσιες περίπου χιλιάδες νοικοκυριά αδυνατούν να πληρώσουν τα οικιστικά τους δάνεια. Ακόμα περισσότερος κόσμος θεωρείται σχεδόν σίγουρο ότι θα χάσει το σπίτι του εξαιτίας αυτής της κρίσης. Οι επενδύσεις για νέες οικιστικές μονάδες έπεσαν το 2007 κατά 16,9%, η χειρότερη πτώση τα τελευταία 25 χρόνια.

Ο δείκτης Reuters/University of Michigan που μετρά τις διαθέσιμες των καταναλωτών έπεσε από 78,4 τον Ιανουάριο στο 69,6 το Φεβρουάριο, που ήταν η χαμηλότερη ένδειξη από το Φεβρουάριο του 1992. Τόσο χαμηλά επίπεδα παρατηρήθηκαν μόνο κατά τη διάρ-

κεια των υφέσεων στα μέσα της δεκαετίας του 1970 και στις αρχές των δεκαετιών του 1980 και 1990.

Ο δείκτης του Institute for Supply Management για μη βιομηχανικούς τομείς της οικονομίας έπεσε στο 41,9 από το 54,4 το Δεκέμβρη: Ένδειξη κάτω από 50 δείχνει συρρίκνωση. Ενώ είναι αδύνατο να προβλέψει κάποιος με ακρίβεια το πότε θα έλθει μια ύφεση, ή το μέγεθος και τη χρονική της διάρκεια, αυτή είναι ήδη αισθητή από εκατομμύρια Αμερικανούς εργαζόμενους.

Αυτό έχει ήδη οδηγήσει σε μείωση των κρα-

δαπανών από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτός είναι ένας προϋπολογισμός με στρατιωτικές προτεραιότητες αντί κοινωνικές, ξεκάθαρη διακήρυξη ενός αυξανόμενου милитарισμού προς το εξωτερικό και μιας ανηλεούς επίθεσης κατά των εργαζομένων στο εσωτερικό της χώρας.

Το ζήτημα ξεπερνά τα όρια της κοροϊδίας όταν λάβουμε υπόψη ότι στο πρόγραμμα ώθησης της οικονομίας, που στοχεύει στην αποφυγή της διολίσθησης στην ύφεση, συμπεριλαμβάνονται μόνο \$300 εκ. για τα φτωχά παιδιά των πολέμων: Λίγο περισσότερο από ό,τι ξοδεύεται σε μια μέρα στους πολέμους στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Αν κάνουμε τη μαθηματική πράξη – \$300 εκ. διά 15 εκ. παιδιά που ζουν στη φτώχεια – αυτό σημαίνει \$20 για κάθε παιδί.

Όλα αυτά έχουν επίδραση στη συνείδηση των Αμερικανών. Σε περίοδο εκλογών, οι μάζες αναζητούν εκλογική λύση στα σοβαρά και αυξανόμενα προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Παρόλο που ο πόλεμος στο Ιράκ βρίσκεται ψηλά στις προτεραιότητες των ψηφοφόρων, η οικονομία είναι πρώτη στα ενδιαφέροντα των ψηφοφόρων και των δύο κομμάτων.

Παρά τις πολύ ωραίες ακουστικές εκλογικές υποσχέσεις, οι εμπειρίες των τελευταίων πέντε χρόνων δείχνουν ξεκάθαρα πως δεν μπορούμε να βασιστούμε ούτε στους Ρεπουμπλικάνους ούτε στους Δημοκρατικούς για να μπει ένα τέλος στον πόλεμο. Είναι για αυτό που η Διεθνής Ένωση Εργατών συνεργάζεται με ένα



πλατύ συνασπισμό Οργανώσεων και προσωπικότητας για να βοηθήσει στην προσπάθεια να κτιστεί ένα πλατύ, ενωμένο και δημοκρατικό αντιπολεμικό κίνημα. Επίσης, πρέπει να εργαστούμε προς την κατεύθυνση χιρίσματος ενός μαζικού εργατικού κόμματος. Οι μαζικές κινητοποιήσεις και το χτίσιμο ενός κόμματος από τους εργαζόμενους για τους εργαζόμενους είναι ο μόνος τρόπος για να σταματήσουμε τον πόλεμο και να βελτιώσουμε την ποιότητα της ζωής μας.

Σε μian εποχή αυξανόμενης πόλωσης και ανισοτήτων, ο επόμενος πρόεδρος αναπόφευκτα θα κάνει έκκληση για εθνική και διακομματική «ενότητα». Με άλλα λόγια, θα καλέσει τους Αμερικανούς εργάτες να υποστηρίξουν τα συμφέροντα των πλουσίων, να σφίξουν ακόμα περισσότερο τα ζωνάρια τους για διατήρηση του συστήματος που απομυζά κέρδος από την εργασία τους. Καθώς, όμως, το «Αμερικανικό Όνειρο» θα μετατρέπεται σε «Αμερικανικό Εφιάλητ», ολόένα και περισσότερος κόσμος θα αρχίζει να αμφισβητεί το ίδιο το σύστημα που οδηγεί σε μian τέτοια αστάθεια.

Δεν είναι έκπληξη που στον προϋπολογισμό διατίθενται \$515 δις στο Υπουργείο Άμυνας χωρίς να συμπεριλαμβάνονται απαιτήσεις δισεκατομμυρίων για τους πολέμους στο Ιράκ και το Αφγανιστάν. Με υπολογισμένο τον πληθωρισμό, αυτό το ποσό θα είναι ο μεγαλύτερος προϋπολογισμός στρατιωτικών

δανειών, κι όμως ο Μπους προτείνει έναν προϋπολογισμό που για πρώτη φορά στην ιστορία των ΗΠΑ φτάνει τα 3 τρις. Σύμφωνα με υπολογισμούς από την πλευρά του Μπους, θα οδηγήσει σε έλλειμμα της τάξης των \$410 δις το 2008 και \$407 δις το 2009, ανεβάζοντας το Ομοσπονδιακό έλλειμμα από το \$3,3 τρις που ήταν όταν ανέλαβε τη διακυβέρνηση στα \$5,9 τρις. Από αυτό το χρέος, τα \$2,3 τρις οφείλονται σε τράπεζες και επενδυτές του εξωτερικού.

Ο προτεινόμενος προϋπολογισμός θα αυξήσει τις στρατιωτικές δαπάνες και τις βοήθειες για στρατιωτικούς σκοπούς σε «συμμάχους κλειδιά» σε όλο τον κόσμο, δηλαδή σε κυβερνήσεις που καταπιέζουν τον λαό τους για εξυπηρέτηση των συμφερόντων των αμερικάνικων επιχειρήσεων. Για να πληρώσει όλα αυτά, η κυβέρνηση θα πρέπει να κάνει περικοπές στα ήδη αφαιμαγμένα εσωτερικά προγράμματα όπως είναι ο ιατρικός τομέας και να καταργήσει δεκάδες άλλα προγράμματα κοινωνικών υπηρεσιών.

**Ανταπόκριση από τη Διεθνή Ένωση Εργατών (ΗΠΑ)**

# ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΚΑΙ ΔΕΞΙΑ

## Αθανάσιος

Στην ίδρυση σχολείων προτίθεται να προχωρήσει ο Πανιερότατος και Λεμεσού κύριος Αθανάσιος, αναμορφωτής της Κυπριακής Εκκλησίας και ένθερμος οπαδός του Κασουλιδη κατά τρις πρόσφατες εκλογές. Αφού ο Αγιότατος κατάλαβε ότι οι νοθεσίες δεν έχουν αποτέλεσμα στο χριστεπώνυμο ποίμνιο αποφάσισε πιο δραστικά μέτρα. Έτσι, στα υπό ιδρυση σχολεία του μεγάλου ποιμενάρχη η νεολαία θα έχει την ευκαιρία να γαλουχηθεί στα θρησκευτικά ονόματα και να εντυφώσει στα ελληνοχριστιανικά ιδεώδη ακολουθώντας το δρόμο της σωτηρίας της ψυχής.

## Ήλιος

Τρία χρόνια κλείνουν τον Αύγουστο από το έγκλημα της Ήλιος και το θέμα πάει να κλείσει και νομικά. Η εταιρεία δεν υπάρχει πια και ο χρόνος έχει ήδη κάνει αρκετή από τη βρώμικη δουλειά που γίνεται πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις. Τα μεγάλα συμφέροντα δεν έχουν ηθικούς

φραγμούς. Η ηθική είναι μόνο για τους μικρούς. Η οργή των συγγενών αλλά και ολόκληρου του λαού έχει να αντιπαλέψει με την αισχρή και επαίσχυντη λογική του μεγάλου κεφαλαίου.

## Αφλατοξίνες

Αίσθημα ασφάλειας και ικανοποίησης προκάλεσε στο ευρύ κοινό της νήσου η ανακοίνωση των Κτηνιατρικών Υπηρεσιών ότι τη βδομάδα που μας πέρασε δεν εντοπίστηκαν υψηλά επίπεδα αφλατοξίνης σε γαλακτομικά προϊόντα ούτε και οποιοδήποτε βλαβερές ουσίες στον ανθρώπινο οργανισμό. Τα ευχάριστα νέα ανήγγειλε εκπρόσωπος των αρμόδιων Υπηρεσιών του Υπ. Υγείας και πιθανολόγησε τα ευχάριστα στο γεγονός ότι δεν έχει γίνει κανένας έλεγχος.

## Τάσος

Σε ερώτηση δημοσιογράφων σχετικώς με τυχόν ευθύνη της κυβέρνησής του όσον αφορά την έλλειψη



νερού στη νήσο, ο πρώην πρόεδρος κ. Τάσος Παπαδόπουλος δήλωσε ότι τάσσεται εναντίον του σχεδίου Ανάν.

## Λιλλήκας

Ελλείπων πρόσωπο εξακολουθεί να θεωρείται ο γνωστός ιδιοκτήτης διαφημιστικού γραφείου Γεώργιος Λιλλήκας. Το εν λόγω άτομο εθεάθη για τελευταία φορά κατά την ημέρα των προεδρικών εκλογών τον Φεβρουάριο του παρόντος έτους. Φορούσε παντελόνι κασμίρι και σακάκι αναλόγου υφάσματος με γραβάτα αριστού χρώματος. Όποιος γνωρίζει σιδηρή για το προαναφερθέν πρόσωπο παρακαλείται... να το κρατήσει για τον εαυτό του.

## ΘΟΚ

Εξαιρετική δουλειά επετελέσθη στον ΘΟΚ σχετικά με την ανακαίνιση του κτιρίου. Οι αναλαμβάνοντες τις σχετικές εργασίες απέσπασαν δικαίως τα συγχαρητήρια και το θαυμασμό για την υποδειγματική εργασία που έφε-

ραν εις πέρας. Ένα ασήμαντο περιστατικό που συνέβη δεν μειώνει σε καμιά περίπτωση τον άλλο των υπευθύνων. Μετά από θευλλώδεις ανέμους... δύο μποφόρ, η στέγη δεν άντεξε και κατέρρευσε παταγωδώς άνευ προειδοποιήσεως. Το υπόλοιπο κτίριο όμως εξακολουθεί να ιστάται περήφανο και επιβλητικό και όλα δείχνουν ότι αυτό θα συμβαίνει για... μήνες.

## Εργατοπατέρες

Σε ανακοίνωσή τους οι φιλεργατικές οργανώσεις ΟΕΒ και ΚΕΒΕ με τη ζωνηρή συμπαράσταση της εργατομάνας ΣΕΚ κάλεσαν την κυβέρνηση να πάρει μέτρα εναντίον της ακριβείας. Πλήττει το βιοτικό επίπεδο των χαμηλών στρωμάτων του λαού φωνάζουν εν χορώ οι φιλεύσπλαχνες οργανώσεις και κήρυξαν εκστρατεία για την απάμβλυνση των προβλημάτων του λαού. Γραμματείς και Φαρισσαίοι υποκριταί!

## Ο Αντι-αντιδραστικός

# Τα πάνω κάτω στη Μέση ανατολή

Από τις 19 του Ιούνη ισχύει εξάμηνη εκκευρία μεταξύ του Ισραήλ και της Χαμάς που εδώ και ένα χρόνο ελέγχει την τσακισμένη, αποκλεισμένη από όλες τις διόδους Λωρίδα της Γάζας. Την ίδια στιγμή η Κοντολίζα Ράις δήλωσε την ανάγκη για συμβιβασμό στον Λίβανο και διαμοιρασμό της εξουσίας με τη Χιζμπολάχ αν επρόκειτο να υπάρξει σταθερότητα. Ταυτόχρονα, παραχωρείται στο Ηλιόπολη, στους σίτες δηλαδή του Λιβάνου, για πρώτη φορά, το δικαίωμα του βέτο στις κυβερνητικές αποφάσεις. Το εκπληκτικό και στις δυο περιπτώσεις είναι ότι τόσο η Χαμάς όσο και η Χιζμπολάχ συγκαταλούνται από το Ισραήλ, τις ΗΠΑ αλλά και τη... διαφορετική Ευρωπαϊκή Ένωση, στον κατάλογο των τρομοκρατικών οργανώσεων με τις οποίες, σαν θέμα Αρχής, δεν επιτρέπεται καμιά συνδιαλλαγή ή διακανονισμός. Η εκκευρία αυτή «μπαίνει» σε εφαρμογή σε μια περίοδο που το Ισραήλ επανειλημμένα απείλησε για μεγάλης κλίμακας στρατιωτική επέμβαση στη Γάζα, απειλή που τονίζουν ότι ισχύει ακόμα σε περίπτωση αποτυχίας της ειρηνευτικής προσπάθειας. Μπαίνει σε εφαρμογή λίγους μόνο μήνες μετά που μια μεγάλη, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις εκείνης της στιγμής, ισραηλινή στρατιωτική επέμβαση αναστάθηκε λίγες ώρες αφότου είχε ξεκινήσει, με εκπροσώπους της Χαμάς να αποκαλούν τους Ισραηλινούς στρατιωτές γυναικούλες. Μπαίνει σε εφαρμογή, μαζί με τις παραχωρήσεις στους σίτες του Λιβάνου, ένα μόνο μήνα μετά που η Χιζμπολάχ, σε μια επίδειξη ισχύος, κατέλαβε μέσα σε τρια

εικοσιτετράωρα όλες τις συνοικίες της Βηρυτού που έλεγχαν οι σουνίτες ηγέτες, πράκτορες των Αμερικανών αντίπαλοι της, και η κυβέρνηση του πρωθυπουργού Σινιόρα. Πρέπει να είναι καθαρό ότι καμιά πρόθεση των ιμπεριαλιστών σε σχέση με την ανάγκη για απόλυτο έλεγχό τους στην περιοχή δεν έχει διαφοροποιηθεί, και ότι στα σίγουρα δεν επιδιώκουν την ειρήνη περισσότερο από προηγούμενως. Όλες οι πρόσφατες εξελίξεις είναι αποτέλεσμα της αδυναμίας της προηγούμενης πολιτικής τους να φέρει, άμεσα τουλάχιστον, αποτελέσματα. Μιας πολιτικής που στηρίχθηκε πάνω σε μια απόλυτη θα λέγαμε μορφή βίας, που για δεκαετίες ακολουθήθηκε, χωρίς κανένα υπολογισμό ή πρόφαση. Και της αδυναμίας πρόσφατων ραδιοφυγιών να τους βοηθήσουν να σπάσουν τα αδιέξοδα. Η κρίση του περασμένου Μάη στον Λίβανο ξέσπασε όταν η κυβέρνηση του Σινιόρα δήλωσε θιγμένη που η Χιζμπολάχ διατηρούσε δικό της σύστημα επικοινωνίας και την κάλεσε να το παραδώσει και να βασιστεί στο κυβερνητικό. Η Χιζμπολάχ αντέδρασε άμεσα, τονίζοντας ότι χωρίς αυτό το σύστημα επικοινωνίας δεν θα μπορούσε να σταματήσει τους Ισραηλινούς το καλοκαίρι του

2006. Οι εξελίξεις είναι άμεσα συνδεδεμένες και με τις γενικότερες εξελίξεις στο Ιράκ, όπου πέντε χρόνια μετά την αμερικανική εισβολή ο έλεγχος του δεν φαίνεται λιγότερο αδύνατη υπόθεση από προηγούμενως, και την Περσία που δεν μπορούν να 'τιθασέουν' παρά τις απειλές για χρήση βίας. Όπως έγραψε η Σοσιαλιστική Έκφραση αμέσως μετά το σταμάτημα για πρώτη φορά της ισραηλινής στρατιωτικής μηχανής στο Λίβανο το 2006, τα νέα δεδομένα υπονόμωσαν όλες τις σχέσεις που ίσχυαν στην περιοχή που έμπαινε πια σε νέα τροχιά και θα εξέφραζε πάνω από όλα τη σοβαρή εξασθένηση του ελέγχου του ιμπεριαλισμού. Του ιμπεριαλισμού που ακόμα και την στιγμή της 'πρασφόρας' ειρήνης απάλλαξε τον εαυτό του από κάθε ευθύνη τονίζοντας, μέσα από τους διάφορους εκπροσώπους του, όπως είναι ο πρώην Άγγλος πρωθυπουργός Μπλερ, ότι έδιναν ακόμα μια ευκαιρία στη Χαμάς να αποκηρύξει τη βία και την τρομοκρατία. Μια 'τρομοκρατία' που είναι υπεύθυνη για το θάνατο 7 Ισραηλινών στρατιωτών τον τελευταίο χρόνο, την ίδια στιγμή που στο ίδιο διάστημα το ισραηλινο κράτος

είναι υπεύθυνο για το θάνατο 400 Παλαιστινίων, πολλοί από τους οποίους γυναίκες και παιδιά. Τα γεγονότα φαίνεται να αποδεικνύουν ότι η μόνη πρακτική που μπόρεσε να φέρει αποτελέσματα στην περιοχή είναι η αντίσταση στη βία των ιμπεριαλιστών. Μια αντίσταση που μέσα από τεράστιο κόστος σε ανθρώπινες ζωές και δυστυχία μπορεί να εξασθενήσει τον ιμπεριαλισμό, ακόμα και να τον νικήσει για κάποιο χρονικό διάστημα. Το ζητούμενο όμως είναι η αντικατάσταση του, χωρίς την οποία τα δεινά και η ταλαιπωρία των λαών με τον ένα ή άλλο τρόπο παραμένουν στην ημερησία διάταξη. Και για αυτή την αντικατάσταση χρειάζεται πρόγραμμα ενότητας των καταπιεσμένων όλων των λαών, όλων των θρησκειών και κτίσιμο επικοινωνίας με την εργατική τάξη της Δύσης. Ιμπεριαλισμός και κερδοφόρες πολυεθνικές δεν μπορούν να συνυπάρχουν με λαούς που ευημερούν ειδικά στον τρίτο κόσμο. Το ζήτημα που θα αναδεικνύεται ξανά και ξανά τα χρόνια που έρχονται είναι ποιος ελέγχει τον πλούτο της περιοχής. Οι Αμερικανοί, άμεσα ή μέσα από τα διεφθαρμένα αραβικά καθεστώτα, προκαλώντας στέρηση καθυστέρηση σε μια ολόκληρη γεωγραφική περιοχή, ή οι ενωμένες αραβικές μάζες, στις οποίες πρέπει με τον πιο σαφή τρόπο να συμπεριληφθούν και οι μάζες των Ισραηλινών, που θα χρησιμοποιήσουν αυτό τον πλούτο με σχεδιασμένο, εθνικοποιημένο τρόπο για να δώσουν τέλος στη δυστυχία όλων των λαών. Θα είναι το ένα ή το άλλο. Δεν υπάρχει μέση λύση.

**Σωτήρης Βλάχος**





## ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ

Στις 23 Μαΐου έγινε παρουσίαση στην αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων της ΣΠΕ Αγίας Φύλας στη Λεμεσό, του βιβλίου «Προδομένη Εξέγερση» που από το περασμένο φθινόπωρο έδωσε στην κυκλοφορία η Σοσιαλιστική Έκφραση.

Όπως αναφέραμε και στην παρουσίαση στην «Έκφραση» ανάλογης εκδήλωσης που έγινε στη Λευκωσία, το βιβλίο καταπνέεται με τα συγκλονιστικά γεγονότα που εξελίχθηκαν στην τουρκοκυπριακή κοινότητα τα χρόνια πριν το Δημοψήφισμα του 2004, και πώς αυτά έβαλαν μια ανεξίτηλη σφραγίδα στην κυπριακή Ιστορία.

Την εκδήλωση οργάνωσαν από κοι-

νους καιρούς. Πρόβαλε ένας κόσμος που πέρασε χρόνια πολλά σε μοναξιά και καταπίεση... Γίνονται πράγματα πρωτοφανέρωτα μέσα σε συνθήκες και δεδομένα που μπορούν να χαρακτηριστούν επαναστατικές. Πραγματικά δεν υπάρχει προηγούμενο στην ιστορία της Κύπρου τέτοιας συντονισμένης πολιτικής δράσης, τόσο μεγάλης λαϊκής κινητοποίησης με σαφείς γενναίες και πρωτοποριακές θέσεις και απόψεις με τόση μεγάλη επιμονή, διάρκεια και αντοχή, όχι μόνο της ηγεσίας, αλλά των ίδιων των εργαζομένων, της νεολαίας και των γυναικών.

Κλεισμένη η Ε/Κυπριακή κοινότητα μέσα στα τείχη της περιχαρακωτόταν

Η εποχή αυτή θα μείνει ως μια από τις πιο σκοτεινές περιόδους της κυπριακής ιστορίας γιατί σκόπιμα και ηθελημένα οδηγήθηκε ο λαός, από μια ηγεσία με παρωχημένες απόψεις, σε μια απόφαση που οι συνέπειες της θα σφραγίσουν μόνιμα την κυπριακή ιστορία...

Ό,τι άρχισε με το πραξικόπημα και την εισβολή ολοκληρώθηκε με το δημοψήφισμα της 24ης Απριλίου 2004. Το όραμα του Ντενκτάς για μόνιμη διαίρεση και νομιμοποίηση της κατοχής είναι ορατό όσο ποτέ προηγουμένως...

**Μιχάλης Παπαπέτρου:**

Εκείνο που κάνει την Προδομένη Εξέ-



# «Προδομένη εξέγερση»

νού του ΙΚΜΕ και η Σοσιαλιστική Έκφραση, τον συντονισμό της συζήτησης έκανε ο Λούης Κυλώνης, την παρουσίαση του βιβλίου ο Τάκης Χατζηδημητρίου και ο Μιχάλης Παπαπέτρου προσφώνησε την εκδήλωση εκ μέρους της Πρωτοβουλίας Σοσιαλιστών Δίνουμε πιο κάτω αποσπάσματα από τις ομιλίες των Τ. Χατζηδημητρίου και Μ. Παπαπέτρου.

### **Τάκης Χατζηδημητρίου:**

Η μεγάλη καμπή που αποτελεί και το κεντρικό θέμα του βιβλίου ήρθε με το ξεσκήμα των Τουρκοκυπρίων τη στιγμή ενός παρατεταμένου και ολοκληρωτικού αδιεξόδου στο Κυπριακό, την ώρα διεθνών εξελίξεων και μιας

μεγάλης και βαθείας κρίσης της τουρκοκύπριας πλευράς.

... οι λαϊκές εκδηλώσεις εναντίον του Ντενκτάς σήμαναν την εμφάνιση στο προσκήνιο των Τουρκοκυπρίων ως παράγοντα διαμόρφωσης των εξελίξεων... Η ελληνοκυπριακή ηγεσία δε μπόρεσε να εκτιμήσει σωστά ούτε τις κινητοποιήσεις των Τουρκοκυπρίων ούτε τις εξελίξεις στην Τουρκία

Η απάθεια της Ε/Κ πλευράς ήταν για τους Τουρκοκύπριους αγωνιστές απρόβλεπτη κι απροσδόκητη. ...Οι στρατευμένοι στον αγώνα Τουρκοκύπριοι είδαν στην απάθεια, άρνηση της λύσης και απογοητεύτηκαν. Το βιβλίο έρχεται για να ξεδιπλώσει μπροστά μας μια άλλη ιστορία για τους Τ/Κύπριους εντελώς διαφορετική απ' αυτή που η συντήρηση, ο εθνικισμός και ο σωβινισμός ανάπτυξε και καλλιέργησε όλους τους προηγούμε-

όλο και περισσότερο στις ιδιαίτερες της επιλογές και τις στενόκαρδες αντιλήψεις χωρίς να καταλαβαίνει ότι έτσι ύψωνε νέα ψηλότερα τείχη απομονωτισμού και διαίρεσης.

Κι ακόμη το πιο σημαντικό επίτευγμα

γερση ξεχωριστή είναι το γεγονός ότι δεν αποτελεί απλή παράθεση γεγονότων με χρονολογική σειρά, όπως γίνεται στην συντριπτική πλειοψηφία των βιβλίων με θέμα το κυπριακό. Ούτε μια απλή παράθεση της άποψης του

ποιήθηκε για να επικαλύψει και άλλες κοινωνικές αιτίες που συνυπήρχαν...

Είναι ισχυρισμός μου ότι όποτε κυριαρχούσε ο εθνικισμός, ιδίως στην Ε/Κυπριακή κοινότητα, τόσο απομακρύνονταν ο στόχος...

Παράλληλα, η επανάσταση των Τ/Κυπρίων αιφνιδίασε τους Ε/Κύπριους που δεν μπόρεσαν ούτε να αντιδράσουν θετικά, ούτε να εκμεταλλευτούν τις δυνατότητες που δημιουργούνταν. Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου τεκμηριώνεται πλήρως η εκτίμησή μου ότι μιλούμε για επανάσταση...

Και μπροστά σ' αυτή την κοσμογονία, οι Ε/Κύπριοι απαθείς έβραζαν μέσα στο ζουμί των δήθεν κινήσεων τακτικής των

Τούρκων και απέτυχαν παταγωδώς να συλλάβουν τις εξελίξεις και το τι πραγματικά συνέβαινε. Καμιά προσπάθεια για οποιαδήποτε παράλληλη κινητοποίηση στον νότο...

Καταστρέψαμε την Ζυρίχη αρνούμενοι να εφαρμόσουμε τις πρόνοιες της, αλλά μιλούμε για τουρκανταρσία. Αγνοούμενους έχουμε μόνον εμείς. Ή τουλάχιστον οι δικοί τους είναι υποδέεστερου βαθμού. Γι' αυτό για τους δικούς μας ζητούμε διακρίβωση του πώς χάθηκαν και καταλογισμό ευθυνών, αλλά εμείς όντας κράτος αναγνωρισμένο μέλος της Ε.Ε., δεν κάνουμε κάτι αντίστοιχο για τους δικούς τους;...

Συνεχίζουμε να μην εκτιμούμε σωστά τα γεγονότα. Το 2004 χάθηκε μια ιστορική ευκαιρία που δύσκολα θα ξαναπαρουσιαστεί εκτιμούν οι συγγραφείς στην σελ. 185. Συμφωνώ με την εκτίμησή.



του ξεσηκώματος δεν είχε γίνει. Το ράγισμα του τείχους...: «Το κυπριακό εκείνη την εποχή είχε ξεφύγει από τα χέρια των πολιτικών και γινόταν υπόθεση του απλού κόσμου... δεν θεωρούσαν πια (οι απλοί πολίτες) ο ένας τον άλλο υπεύθυνο για το μοίρασμα του νησιού και προετοιμαζόνταν αόριο με τρόπο που κανένα σχέδιο λύσης δεν θα μπορούσε να κάνει». Ό,τι δεν πέτυχε ο Ντενκτάς με την ακραία σωβινιστή του πολιτική και τα καθημερινά του κηρύγματα μίσους, ό,τι δεν κατάφερε ο κατοχικός στρατός με τα όπλα, τους φόνους και τα φυλάκια, το πέτυχε τελικά η ελληνοκυπριακή ηγεσία με την ύπουλη διαβρωτική της πολιτική/..

Η μεγάλη επιχείρηση της παραπλάνησης του λαού είχε από καιρό ενεργοποιηθεί κι αυτή ήταν η μοναδική απασχόληση της Κυβέρνησης και των κυβερνητικών δυνάμεων...

συγγραφέα. Στο βιβλίο αυτό τα γεγονότα εξηγούνται, εξηγούνται πολιτικά, αναλύονται σε μια προσπάθεια όχι μόνο την αναζήτηση των αιτίων που τα προκάλεσαν, αλλά και της αναγκαίας τεκμηρίωσής τους. Τα γεγονότα που παρατίθενται δεν είναι αποκομμένα από τον πολιτικό και κοινωνικό τους περίγυρο, αλλά αντίθετα είναι ενταγμένα σ' αυτόν, κατά τρόπο που οι εξελίξεις, οι πολιτικές αποφάσεις και αντιδράσεις να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του κοινωνικού και πολιτικού γίνεσθαι, όχι μόνον της Κύπρου αλλά και του ευρύτερου γεωπολιτικού χώρου...

Ξεκινώντας από τις αιτίες της κοινοτικής αντιπαράθεσης στην Κύπρο, δεν μπορεί κάποιος παρά να αναγνωρίσει ότι οι αιτίες δεν ήταν μόνον εθνικές. Αντίθετα, στον ένα ή τον άλλο βαθμό ο εθνικισμός και η εθνική αντιπαράθεση Ελλήνων και Τούρκων χρησιμο-

# ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

**Η** εκλογή του Δημήτρη Χριστόφια στην προεδρία αποτελεί ιστορικό γεγονός για την κυπριακή κοινωνία και το εργατικό κίνημα. Για πρώτη φορά στην ιστορία της Κυπριακής Δημοκρατίας καταφέρνει η Αριστερά να εκλέξει δικό της Αριστερό πρόεδρο. Απο μόνη της η εκλογή Χριστόφια έσπασε προκαταλήψεις που κουβαλούσε η κοινωνία ακόμα και η ίδια η Αριστερά για τις δυνατότητες διεκδίκησης της προεδρίας από αριστερό υποψήφιο.

Η εκλογή του Χριστόφια στην προεδρία του κράτους έφερε ξανά στο προσκήνιο το Κυπριακό και τις ελπίδες μέσα στις μάζες των Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων για τη λύση να αναπτερώνονται.

Η πενταετία με τον Τάσσο στην προεδρία ήταν ένα σοβαρό πηγάρι στην πορεία του προβλήματος εξανειμίζοντας σχεδόν κάθε ελπίδα για τη λύση. Πρώτα με τη στάση του στο δημοψήφισμα του 2004 και μετά με την παρελκυστική του πολιτική απέναντι σε κάθε προσπάθεια που γινόταν για συνομιλίες μεταξύ των δύο κοινοτήτων, κατάφερε να σπείρει την απογοήτευση και στις δύο κοινότητες.

Μπροστά στο ενδεχόμενο μιας νέας πενταετούς διακυβέρνησης-διασποράς και αυταρχισμού- με τον Τάσσο και παγίωσης της διχοτόμησης, το εργατικό κίνημα και γενικά οι μάζες των Ελληνοκυπρίων αντέδρασαν και έδιωξαν τον Τάσσο από τον Α΄ γύρο των προεδρικών εκλογών και ταυτόχρονα έδωσαν ένα μεγάλο κτύπημα στην πολιτική του εθνικισμού και της εθνικής αντιπαράθεσης που ο Τάσσο εκπροσωπούσε.

## ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΛΗΔΡΑΣ

Το άνοιγμα του οδοφράγματος της οδού Λήδρας αμέσως μετά την εκλογή του Χριστόφια στην προεδρία, ήταν ένα ακόμα ηχηρό ράπισμα για τους εθνικιστές και όσους αντιστέκονται σε μια λύση και επανένωση του νησιού. Με το άνοιγμα

αυτού του οδοφράγματος έπεφτε ακόμα ένα από τα πιο σημαντικά σύμβολα του διαχωρισμού.

Οι διαδηλώσεις υπέρ του ανοίγματος της Λήδρας ήταν και οι πρώτες φωνές μαζικής αμφισβήτησης της πολιτικής του Τάσσο και των εθνικιστών. Οχι τυχαία ένα χρόνο πριν τις προεδρικές εκλογές, εκδήλωση για το άνοιγμα του οδοφράγματος δέχτηκε την επίθεση φασιστικής ομάδας που θέλει να δρά στην Κύπρο ως παρακλάδι της Χρυσής Αυγής.

Η πτώση του Τάσσο και η άνοδος

## Ιστορικό γεγονός η εκλογή Χριστόφια

του Χριστόφια έφερε αμέσως στην αιζέντα το ζήτημα του ανοίγματος της Λήδρας σαν το πρώτο λαϊκό δικονομικό αίτημα και σαν πρώτο τέστ για τον ίδιο τον Χριστόφια. Αυτό που κάνει ακόμα πιο σημαντικό το άνοιγμα της οδού Λήδρας εκτός του ότι έπεσε ένα σύμβολο 50 χρόνων διαχωρισμού, σε αντίθεση με τα άλλα οδοφράγματα που άνοιξαν μέσα από την εξέγερση των Τουρκοκυπρίων το 2003, είναι ότι αυτό το οδοφράγμα-σύμβολο έχει ανοίξει μέσα από τις κοινές προσπάθειες και την κοινή δράση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων.

## ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΑΕΡΑΣ ΦΥΣΑ

Παρά την απογοήτευση που έσπειρε το ΑΚΕΛ το 2004 με το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα και στον ίδιο του τον κόσμο αλλά και περισσότερο μέσα στις μάζες των Τουρκοκυπρίων, η εκλογή του Χριστόφια στην προεδρία μαζί και το άνοιγμα της Λήδρας ήταν αρκετά για να φυσήσει ένας νέος αέρας ελπίδας μέσα στις μάζες για λύση και επανένωση του νησιού. Σήμερα είναι διάχυτη η ελπίδα και η πεποίθηση μέσα στους Τουρκοκύπριους ότι η κοινή δράση Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, όπως οδήγησε στο άνοιγμα της Λήδρας, το ίδιο, μπο-



εί να σπρώξει τους ηγέτες των δύο κοινοτήτων στην κατεύθυνση της λύσης.

Η ύπαρξη του Χριστόφια και του Ταλάτ στην ηγεσία των δύο κοινοτήτων -δύο αριστερών προέδρων- θα έπρεπε από μόνο του να οδηγήσει σε λύση του προβλήματος. Είναι και οι δύο τους εκπρόσωποι των εργαζομένων που σαν τάξεις δεν

κοινωνικές-οικονομικές αλλαγές και ότι ουσιαστικά θα διαχειριστεί το υπάρχον καπιταλιστικό σύστημα εντούτοις οι μάζες προσδοκούν σε μια πιο φιλολαϊκή πολιτική και σε ένα άλλο ύφος και ήθος διακυβέρνησης.

Μια πολιτική που θα έβαζε φρένο στην ασυδοσία της κερδοσκοπίας του κεφαλαίου και θα ενίσχυε το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων μέσα από την επανειλημμένη υπολογιστική της ΑΤΑ. Θα φορολογούσε τον εκκλησιαστικό πλούτο και θα διαχώριζε την Εκκλησία από την Πολιτεία. Θα μετα-

έχουν συγκρουόμενα συμφέροντα και δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν μεταξύ τους. Αντίθετα έχουν να κερδίσουν και να ωφεληθούν τεράστια από μια λύση και επανένωση του νησιού βάζοντας τέλος στην αντιπαράθεση και το διχασμό, οδηγώντας την Κύπρο σε μια νέα περίοδο ειρηνικής συνύπαρξης και δημιουργίας συνθηκών για κοινούς εργατικούς αγώνες προς όφελος των μαζών και των δύο κοινοτήτων. Πολύ εύκολα θα μπορούσαν οι δύο ηγέτες να φτάσουν σε λύση, έχοντας δεδομένη και την υποστήριξη από τις μάζες των δύο κοινοτήτων, αν συμπεριφερόνταν όχι σαν οι ηγέτες ο καθένας για τη δική του κοινότητα αλλά σαν σύντροφοι και ηγέτες της εργατικής τάξης ελληνοκυπριακής και τουρκοκυπριακής. Αντί αυτού όμως, βλέπουμε και τους δύο να μπαίνουν στην λογική του παζαρέματος, μια λογική που την είδαμε να κυριαρχεί για 45 χρόνια στις συνομιλίες που κατά καιρούς διεξάγονταν μεταξύ του Ντενκτάς και αστών εκπροσώπων από την ελληνοκυπριακή πλευρά. Η νέα προσπάθεια που ξεκινά, πολύ γρήγορα θα δείξει κατά πόσον υπάρχει θέληση και αποφασιστικότητα από τους δύο ηγέτες για να φτάσουν σε συμφωνία ή κατά πόσον προσπαθούν να κερδίσουν σε εντυπώσεις ο καθένας για την πλευρά του. Στο βαθμό που προχωρούν προς τη λύση θα έχουν τις μάζες συμπαροστάτους. Σε αντίθετη περίπτωση θα φορτωθούν ιστορικές ευθύνες.

Επίσης η εκ βάθρων αλλαγή του μεσαιωνικού συστήματος αντιμετώπισης των ξένων εργατών. Η πλήρης και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Η επιχορήγηση της στέγης για τους νέους και στεγαστική πολιτική τέτοια που να εξασφαλίζει στέγη για τα νέα ζευγάρια. Η άμεση μείωση της στρατιωτικής θητείας στους 12 μήνες. Η θεσμοθέτηση της 14ης σύνταξης και η ουσιαστική αύξηση των συντάξεων και των λοιπών βοηθημάτων που δίνονται σε αδύνατες ομάδες του πληθυσμού.

Μια τέτοια πολιτική θα έβρισκε συμπαροστάτη της το σύνολο των εργαζομένων και θα τοποθετούσε και την Αριστερά ψηλά στη συνείδηση τους. Αντίθετα, αν η σημερινή κυβέρνηση Χριστόφια αποτύχει να οδηγήσει σε λύση του Κυπριακού και περιοριστεί απλά στο να κερδίσει τις εντυπώσεις, στο δε εσωτερικό μέτωπο βαδίσει πάνω στην ως τα τώρα τετριμμένη και χρεωκοπημένη διαχείριση των δεξιών κυβερνήσεων, πολύ σύντομα θα απογοητεύσει το κίνημα και θα προετοιμάσει το έδαφος για την επόμενη νίκη της δεξιάς.

Ιδιαίτερα μέσα στις σημερινές συνθήκες παγκόσμιας κρίσης του καπιταλισμού και τις επιπτώσεις που δέχεται το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων από την ασυδοσία του κεφαλαίου αναμένει το εργατικό κίνημα από τη δική του κυβέρνηση να σταθεί σύμμαχος και συμπαροστάτης στους αγώνες που δίνει για διαφύλαξη του βιοτικού του επιπέδου.

**ΜΑΖΟΣ**

**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ  
ΕΚΦΡΑΣΗ**

<b>ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ</b>	<b>ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ</b>
Άννης Κομνηνής 8	Για ένα χρόνο
T.K. 25475	Εσωτερικό €6.00
1310 Λευκωσία	Ευρώπη £10.00
ΤΗΛ. 22757553 - 99455169	Αμερική
Φαξ: 22767540	Αυστραλία £12.00
Email: sosialistiki@cytanet.com.cy	

**Γράφου συνδρομητής**